პროლეტარეგო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კ. კ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და
საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМИТЕТА КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 33-ე წელი

№ 222 (9382)

ხუთშაბათი

18

სექტემბერი

1952 წ.

ფასი 20 კაპ.

საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის დიდი მეგობრობის ახალი მკაფიო გამოვლინება

უკანასკნელი დროის განმავლობაში მოსკოვში წარმოებდა მოლაპარაკება ერთი მხრივ სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს ი. ბ. სტალინს, სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრ ა. ი. ვიშინსკის და სსრ კავშირის საგარეო ვაჭრობის მინისტრ პ. ნ. კუმიკინსა და მეორე მხრივ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის დელეგაციას შორის. ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის დელეგაციაში, რომელსაც სათავეში უდგას სახელმწიფო ადმინისტრაციული საბჭოს პრემიერი და საგარეო საქმეთა მინისტრი ჯოუ ენლაი, შედიან სახელმწიფო ადმინისტრაციული საბჭოს პრემიერის მოადგილე ჩენ იუნი, საფინანსო-ეკონომიური კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილე ფუ-ჩუნი, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი სსრ კავშირში ჯან ვენტიანი და გენერალური შტაბის უფროსის მოადგილე სუ იუი.

მოლაპარაკების დროს განხილულ იქნა საბჭოთა კავშირისა და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ურთიერთობის დიდმნიშვნელოვანი პოლიტიკური და ეკონომიური საკითხები.

ეს მოლაპარაკება, რომელიც მეგობრული ურთიერთგაგებისა და გულითადობის ატმოსფეროში მიმდინარეობდა, აღინიშნა მთელი რიგი დიდმნიშვნელოვანი გადაწყვეტილებების მიღებით, რომლებიც ჩამოყალიბებულია გუშინ „პრავდაში“ გამოქვეყნებულ დოკუმენტებში.

მოლაპარაკების დიდმნიშვნელოვანი და ნაყოფიერი შედეგები წარმოადგენენ საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის იმ ურღვევი მეგობრობის ახალ მკაფიო გამოვლინებას, რომელიც სამარადისოდ განმტკიცდა მეგობრობის, კავშირისა და ურთიერთდახმარების შესახებ 1950 წლის 14 თებერვალს ხელმოწერილი ისტორიული ხელშეკრულებით. ამ ხელშეკრულების უდიდესი მნიშვნელობა სწორედ ის არის, რომ, იგი, განმტკიცებს და ავითარებს რა სსრ კავშირისა და ჩინეთის ხალხების მეგობრულ, ძმურ ურთიერთობას, განუხრელად ემსახურება მთელ მსოფლიოში მშვიდობის საქმეს.

ამხანაგი ი. ბ. სტალინი ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ცენტრალური სახალხო მთავრობის თავმჯდომარის ამხანაგ მაო ძე-დუნისათვის 1952 წლის 14 თებერვალს გაგზავნილ დეპეშაში წერდა:

„საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის მეგობრობის, კავშირისა და ურთიერთდახმარების ხელშეკრულების ხელმოწერის მეორე წლისთავის გამო მიიღეთ, ამხ. თავმჯდომარე, ჩემი გულითადი მოლოცვა. ვისურვებ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკასა და საბჭოთა კავშირს შორის კავშირისა და თანამშრომლობის შემდგომ განმტკიცებას მთელ მსოფლიოში მშვიდობის საქმის ინტერესებისათვის“.

საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის ხელშეკრულებამ მეგობრობის, კავშირისა და ურთიერთდახმარების შესახებ განსაკუთრებული ძალით ცხადყო საბჭოთა საგარეო პოლიტიკის ლენინურ-სტალინური პრინციპების მთელი სიდიადე, ცხადყო დიდი ჩინელი ხალხისადმი სსრ კავშირის ხალხების ძმური მეგობრობის გრძნობის მთელი სიღრმე.

ამხანაგ ი. ბ. სტალინისათვის 14 თებერვალს გაგზავნილ დეპეშაში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ცენტრალური სახალხო მთავრობის თავმჯდომარე ამხანაგი მაო ძე-დუნი, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობისა და ჩინელი ხალხის სახელით მხურვალედ ულოცავდა რა საბჭოთა ხალხს, საბჭოთა მთავრობასა და პირადად ი. ბ. სტალინს საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის ხელშეკრულების ხელმოწერის მეორე წლისთავს, წერდა:

„ჩვენ მადლობას გიძღვნით იმისათვის, რომ ორი წლის მანძილზე საბჭოთა მთავრობა და საბჭოთა ხალხი, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკისა და სსრ კავშირის მეგობრობის, კავშირისა და ურთიერთდახმარების ხელშეკრულების და ხელშეკრულებასთან დაკავშირებული შეთანხმებების სულისკვეთებით, მხურვალე და უანგარო მხარდაჭერას უწევდნენ ჩინეთის მთავრობას და ჩინელ ხალხს, რაც დიდად დაეხმარა ახალი ჩინეთის სახალხო მეურნეობის აღდგენასა და განვითარებას და სახელმწიფოს განმტკიცებას.

„პრავდის“ 17/IX მოწინავე

ჩვენ მივესალმებით ჩინელი და საბჭოთა ხალხების დღითიდღე მზარდ დიდ მეგობრობას. ჩინეთისა და სსრ კავშირის ძლიერი კავშირი უძლეველი ძალა და მტკიცე გარანტიაა იმპერიალისტური აგრესიის წინააღმდეგ და შორეულ აღმოსავლეთში მშვიდობისა და უშიშროების დაცვისათვის ბრძოლაში, აგრეთვე მთელი მსოფლიოს მშვიდობის დიადი საქმის დაცვაში გამარჯვების გარანტიაა“.

ამ მოლაპარაკების მსვლელობაში მიღწეული შეთანხმებანი ნიშნავენ ახალ ეტაპს საბჭოთა კავშირისა და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მეგობრობისა და თანამშრომლობის განმტკიცებასა და განვითარებაში, მშვიდობისა და საერთაშორისო უშიშროების შენარჩუნებისა და განმტკიცების საქმეში.

საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის კომუნიკე ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობისათვის ჩინეთის ჩანჩუნის რკინიგზის გადაცემის შესახებ კვლავ და კვლავ მოწმობს საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის 1950 წლის 14 თებერვლის ხელშეკრულების სასიცოცხლო ძალას, საბჭოთა კავშირის მიერ ნაკისრ ვალდებულებათა ზუსტ შესრულებას.

როგორც ცნობილია, საბჭოთა კავშირსა და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკას შორის მეგობრობისა და თანამშრომლობის დამყარებული ურთიერთობის შესაბამისად 1950 წლის 14 თებერვალს მოსკოვში ხელმოწერილ იქნა შეთანხმება ჩინეთის ჩანჩუნის რკინიგზის შესახებ. ამ შეთანხმებით საბჭოთა მთავრობამ იკისრა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობას უსასყიდლოდ გადასცეს სრულ საკუთრებად ჩინეთის ჩანჩუნის რკინიგზის ერთობლივი მართვის ყველა თავისი უფლება და რკინიგზის კუთვნილი მთელი ქონება არაუგვიანეს 1952 წლის დამლევისა.

საბჭოთა კავშირ-ჩინეთის კომუნიკეში ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობისათვის ჩინეთის ჩანჩუნის რკინიგზის გადაცემის შესახებ ასეთია:

„ამის გამო და მშვიდობის უზრუნველყოფის მიზნით, — ნათქვამია შემდეგ ამ ნოტაში, — აგრეთვე ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკასა და საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების კავშირს შორის მეგობრობის, კავშირისა და ურთიერთდახმარების ხელშეკრულებაზე დაყრდნობით — ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობა წინადადებით მიმართავს და სთხოვს საბჭოთა მთავრობას დათანხმდეს იმაზე, რომ პორტ-არტურის შესახებ ჩინეთ-საბჭოთა კავშირის შეთანხმების მე-2 მუხლში დადგენილი ვადა ერთობლივ სარგებლობაში მყოფ ჩინეთის სამხედრო-საზღვაო ბაზა პორტ-არტურიდან საბჭოთა ჯარების გამოყვანისა გაგრძელდეს იმ დრომდე, სანამ არ დაიდება საზავო ხელშეკრულებანი ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკასა და იაპონიას შორის და საბჭოთა კავშირსა და იაპონიას შორის“.

ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის სახელმწიფო ადმინისტრაციული საბჭოს პრემიერისა და საგარეო საქმეთა მინისტრის ნოტაში ნათქვამია, რომ თუ საბჭოთა მთავრობა დათანხმდება ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის ზემოთ ჩამოყალიბებულ წინადადებაზე, მაშინ ეს ნოტა და სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრის საპასუხო ნოტა ჩაითვლება სამხედრო-საზღვაო ბაზა პორტ-არტურის შესახებ ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკასა და სსრ კავშირს შორის 1950 წლის 14 თებერვლის შეთანხმების შემადგენელ ნაწილად, რომელიც ძალაში შევა ნოტების გაცვლის დღიდან.

საბჭოთა მთავრობამ, რომელიც ერთგულია მშვიდობისა და უშიშროების განმტკიცების თავისი თანმიმდევრული პოლიტიკისა, მიიღო ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის წინადადება. „საბჭოთა მთავრობა, — ნათქვამია ა. ი. ვიშინსკის საპასუხო ნოტაში, — გამოთქვამს თანხმობას ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის ზემოთ ჩამოყალიბებულ წინადადებაზე, აგრეთვე იმაზე, რომ თქვენი ნოტა და მისი ეს პასუხი იყოს სამხედრო-საზღვაო ბაზა პორტ-არტურის შესახებ ზემოაღნიშნული 1950 წლის 14 თებერვლის შეთანხმების შემადგენელი ნაწილი ამ ნოტების გაცვლის დღიდან“.

შეთანხმება ჩინეთის სამხედრო-საზღვაო ბაზის პორტ-არტურის ერთობლივად გამოყენების ვადის განგრძობის შესახებ წარმოადგენს დიდმნიშვნელოვან და ძვირფას წვლილს შორეულ აღმოსავლეთსა და მთელ მსოფლიოში მშვიდობისა და უშიშროების განმტკიცების საქმეში.

საბჭოთა ხალხი დიდი კმაყოფილებით შეხვდება შეთანხმებებს, რომლებიც დაიდო სსრ კავშირის მთავრობასა და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის დელეგაციას შორის გამართული მოლაპარაკების მსვლელობაში, მიიჩნია რა, რომ ეს შეთანხმებანი საბჭოთა კავშირსა და ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის ხალხებს შორის ძმური მეგობრობის შემდგომი განვითარებისა და განმტკიცების საწინდარია.

გაუმარჯოს და მარად ცოცხლობდეს ურღვევი მეგობრობა საბჭოთა ხალხსა და დიდ ჩინელ ხალხს შორის!

ჭიათურის მარგანეცის ტრესტმა შეასრულა 9 თვის გეგმა

ჭიათურა, 15 სექტემბერი. (საქდესი). ჭიათურის მარგანეცის ტრესტის კოლექტივმა საკავშირო კ. პ. (ბ) XIX ყრილობის აღსანიშნავად გაჩაღებულ სოციალისტურ შეჯიბრებაში ახალი საწარმოო გამარჯვება მოიპოვა. 12 სექტემბერს ტრესტმა შეასრულა სასაქონლო პროდუქციის გამოშვების 9 თვის გეგმა.

მნიშვნელოვანი გადაჭარბებით შეასრულეს 9 თვის დავალება სტალინის სახელობისა და დიმიტროვის სახელობის მაღაროთა სამმართველოების კოლექტივებმა.

მოსკოვი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭო

ამხანაგ ლავრენტი პავლეს-ძე ბერიას

ძვირფასო ლავრენტი პავლეს-ძე!

საქართველოს კომუნისტური პარტიის XV ყრილობა მხურვალე ბოლშევიკურ სალამს გიძღვნით თქვენ, კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს გამოჩენილ მოღვაწეს, ლენინის ერთგულ მოწაფეს, ამხანაგ სტალინის თანამებრძოლს!

თავის XV ყრილობაზე საქართველოს კომუნისტური პარტია მოვიდა როგორც ერთ-ერთი ერთგული რაზმი ლენინ-სტალინის ერთიანი, მონოლითური პარტიისა, რომელიც მჭიდროდ არის დარაზმული ლენინურ-სტალინური ცენტრალური კომიტეტის გარშემო, დიდი ბელადისა და მასწავლებლის ამხანაგ სტალინის გარშემო.

საქართველოს კომპარტიის XV ყრილობა შეიკრიბა იმ დროს, როცა მთელი ჩვენი ქვეყანა ემზადება ჩვენი პარტიის, საბჭოთა ხალხის ცხოვრებაში ღირსშესანიშნავი ისტორიული მოვლენისათვის — პარტიის XIX ყრილობისათვის.

პარტიის XVIII ყრილობის შემდეგ განვლილ პერიოდში გმირმა საბჭოთა ხალხმა ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვებანი მოიპოვა კომუნიზმის მშენებლობის გზაზე. ჩვენი დიდი სამშობლო დღითიდღე უფრო მდიდარი და მძლავრი ხდება, წლითიწლობით სულ უფრო მაღლდება ჩვენი დიდი სოციალისტური სახელმწიფოს საერთაშორისო პრესტიჟი.

საქართველოს მშრომელები, ისევე როგორც მთელი საბჭოთა ხალხი, უდიდესი აღფრთოვანებით შეხვდნენ საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებას პარტიის XIX ყრილობის მოწვევის შესახებ.

პროექტი საკავშირო კ. პ. (ბ) XIX ყრილობის დირექტივებისა სსრ კავშირის განვითარების 1951-1955 წლების მეხუთე ხუთწლიანი გეგმის შესახებ ქართველმა ხალხმა მიიღო როგორც კონკრეტული პროგრამა კომუნისტური მშენებლობისა სოციალიზმიდან კომუნიზმში საბჭოთა ქვეყნის თანდათანობით გადასვლის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ეტაპზე. ეს ისტორიული დოკუმენტი, რომელიც ცხადყოფს ჩვენი ქვეყნის შემდგომი ზრდის, ძლიერებისა და აყვავების დიდებულ პერსპექტივებს, აღაფრთოვანებს საქართველოს მუშებს, გლეხებსა და ინტელიგენციას ახალი შრომითი გმირობისათვის.

დღითიდღე იზრდება ხალხის მასების შრომითი და პოლიტიკური აქტივობა. ქართველ ხალხს საბჭოთა ხალხების ერთიან ძმურ ოჯახში ღირსეული წვლილი შეაქვს კომუნიზმის მშენებლობის საქმეში, იგი აღწევს მრეწველობის, მრავალდარგიანი სოფლის მეურნეობის, ფორმით ეროვნული, შინაარსით სოციალისტური კულტურის ახალ მძლავრ აღმავლობას.

მაგრამ ჩვენ შეგვეძლო უფრო დიდი წარმატებები მოგვეპოვებინა, საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ძველ ხელმძღვანელობას სერიოზული შეცდომები რომ არ დაეშვა პარტიულ, სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობაში.

საქართველოს კომპარტია, საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ისტორიული გადაწყვეტილებებით და ამხანაგ სტალინის პირადი მითითებებით შეიარაღებული, დიდ მუშაობას ეწევა შეცდომათა და ნაკლოვანებათა ლიკვიდაციისათვის, თავისი [illegible] სათვის. ახალ სიმაღლეზეა აყვანილი [illegible] პოლიტიკური მუშაობა. ფართოდ [illegible] ქვემოდან კრიტიკა. უზრუნველყოფილია შინაპარტიული დემოკრატიის მტკიცედ დაცვა.

საქართველოს პარტიულმა ორგანიზაციებმა მიიღეს გადამწყვეტი ღონისძიებანი იმისათვის, რომ ბოლო მოუღონ სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების დარღვევებს. ისინი ფხიზლად დგანან სახელმწიფოებრივი ინტერესების სადარაჯოზე. მათ გააძლიერეს სოციალისტური საკუთრების დაცვა, ბრძოლა საბჭოთა კანონიერების განმტკიცებისათვის.

ძვირფასო ლავრენტი პავლეს-ძე! მთელი რიგი წლების მანძილზე ხელმძღვანელობდით რა საქართველოსა და ამიერკავკასიის პარტიულ ორგანიზაციებს, აწრთობდით რა მათ დიად სტალინურ ტრადიციებზე, თქვენ უდიდესი წვლილი შეიტანეთ საქართველოს სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობაში, უზრუნველყავით მისი საწარმოო ძალების აყვავება.

ასრულებთ რა დიდი სტალინის ბრძნულ მითითებებს, ახორციელებთ რა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის ნებას, თქვენ დაგეხმარეთ იმაში, რომ ბოლომდე გამოგვემჟღავნებინა საქართველოს პარტიული ორგანიზაციის მუშაობის შეცდომები და ნაკლოვანებანი. პირადად მიიღეთ რა მონაწილეობა საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის აპრილის პლენუმის მუშაობაში, თქვენ ნათლად დაგვანახვეთ ჩვენს წინაშე მდგომი ამოცანები, დაგვისახეთ პრაქტიკული ღონისძიებანი, რომლებმაც უზრუნველყო ჩვენი მუშაობის გარდაქმნა და წარმატებით ბრძოლა შეცდომებისა და ნაკლოვანებების აღმოფხვრისათვის.

საქართველოს კომუნისტები, თქვენ მიერ სახელოვან ლენინურ-სტალინურ ტრადიციებზე აღზრდილნი, დიდად გიმადლიან თქვენ ამ დახმარებას. ისინი პირობას გაძლევენ მოიპოვონ ახალი წარმატებანი კომუნისტურ მშენებლობაში, გაზარდონ თავიანთი წვლილი კომუნიზმის გამარჯვებისათვის საბჭოთა კავშირის მომძლე ხალხთა ბრძოლის საერთო საქმეში.

პირობას გაძლევთ მივაღწიოთ საბჭოთა საქართველოს მეურნეობისა და კულტურის ახალ მძლავრ აღმავლობას, მთელი ძალები მოვახმაროთ ჩვენს ქვეყანაში კომუნიზმის მშენებლობის გენიალური სტალინური გეგმის წარმატებით შესრულებას.

გაუმარჯოს ლენინ-სტალინის დიად პარტიას — საბჭოთა სახელმწიფოს ხელმძღვანელ და წარმმართველ ძალას!

გაუმარჯოს დიდი ლენინის ერთგულ მოწაფეს, დიდი სტალინის სახელოვან თანამებრძოლს ლავრენტი პავლეს-ძე ბერიას!

გაუმარჯოს ჩვენს ბრძენ ბელადს, საბჭოთა ხალხის ყველა გამარჯვების სულისჩამდგმელსა და ორგანიზატორს, მთელ მსოფლიოში მშვიდობის მედროშეს, კომუნიზმის გენიალურ ხუროთმოძღვარს, მშობლიურ სტალინს!

საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბ) XV ყრილობა

17 სექტემბრის დღის სხდომა

17 სექტემბერს დილით გაიმართა საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XV ყრილობის მეოთხე სხდომა.

გრძელდებოდა კამათი საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სარევიზიო კომისიის საანგარიშო მოხსენებათა გამო.

კამათში გამოვიდნენ ამხანაგები **ზ. ნ. ჩხუბიანიშვილი** — საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე, **გ. ნ. ცინცაბაძე** — საქართველოს კ. პ. (ბ) აჭარის საოლქო კომიტეტის მდივანი.

თავმჯდომარე — საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ამხ. **ვ. დ. ბუჯიაშვილი** აცხადებს, რომ შემოვიდა წინადადება — გაეგზავნოს მისალმება დიდი **სტალინის** ერთგულ თანამებრძოლს ამხანაგ **ლ. პ. ბერიას.** ამ წინადადებას მჭუხარე ხანგრძლივი ოვაციით ხვდებიან. მისალმების ტექსტს კითხულობს აფხაზეთის ასსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ამხ. **მ. კ. დელბა.** მისალმებას იღებენ დიდი აღმავლობის ვითარებაში. დარბაზში გაისმის შეძახილები პარტიისა და ხალხის დიდ ბელადისა და მასწავლებლის ამხანაგ **ი. ბ. სტალინის** პატივსაცემად.

გრძელდება კამათი საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სარევიზიო კომისიის საანგარიშო მოხსენებათა გამო.

კამათში გამოვიდნენ ამხანაგები: **ნ. ი. მუსხელიშვილი** — საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტი, **გ. ა. ალავიძე** — საქართველოს სსრ ტექნიკური კულტურების მინისტრი, **ც. ნ. ღლონტი** — მახარაძის აბრეშუმის ძაფსახვევი ფაბრიკის სტახანოველი, **ვ. მ. ბაქრაძე** — საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილე, **კ. დ. ბუჯიაშვილი** — საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის საოლქო კომიტეტის მდივანი, **ვ. ი. ეგნატაშვილი** — საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი, **გ. ნ. ლეონიძე** — საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე.

ამით დამთავრდა საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XV ყრილობის მეოთხე სხდომა.

17 სექტემბრის საღამოს სხდომა

17 სექტემბერს საღამოს გაიმართა საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XV ყრილობის მეხუთე სხდომა.

გრძელდებოდა კამათი საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სარევიზიო კომისიის საანგარიშო მოხსენებათა გამო.

კამათში გამოვიდნენ ამხანაგები **ა. ი. კოპლავაშვილი** —საქართველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების მინისტრი, **ო. ნ. ეგაძე** — საქართველოს სსრ კინემატოგრაფიის მინისტრი.

ამით შეწყდა კამათი.

საბოლოო სიტყვა წარმოთქვა საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ამხ. **ა. ი. მგელაძემ.**

ყრილობამ აირჩია კომისია საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის საანგარიშო მოხსენების გამო რეზოლუციის პროექტის შესამუშავებლად და დაამტკიცა სარევიზიო კომისიის მოხსენება.

ყრილობა ისმენს სამანდატო კომისიის თავმჯდომარის ამხ. **გ. ვ. ვარდოსანიძის** მოხსენებას.

სამანდატო კომისიის მოხსენებას ყრილობა ერთხმად ამტკიცებს.

ყრილობა გადადის დღის წესრიგის შემდეგი პუნქტის განხილვაზე — საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პროექტი — პარტიის XIX ყრილობის დირექტივები სსრ კავშირის განვითარების 1951-1955 წლების მეხუთე ხუთწლიანი გეგმის შესახებ.

ამ საკითხის განხილვაში მონაწილეობა მიიღეს ამხანაგებმა **ი. პ. ყუჯიაშვილმა** — თბილისის მშრომელთა დეპუტატების საოლქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარემ, **ს. ვ. საყვარელიძემ** — ქუთაისის მშრომელთა დეპუტატების საოლქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარემ, **ი. დ. კულუხოვმა** — სამხრეთ ოსეთის მშრომელთა დეპუტატების საოლქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარემ, **ა. მ. ლაბახუამ**—ტყვარჩელქვანახშირის ტრესტის მმართველმა, **კ. ს. ციბაკურიძემ** — საქართველოს სსრ სახელმწიფო საგეგმო კომისიის თავმჯდომარემ, **ი. ე. ნონეშვილმა** — საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის პარტიული ორგანიზაციის მდივანმა, **ვ. დ. კუპრაძემ** — საქართველოს სსრ განათლების მინისტრმა.

შემდეგ ყრილობა გადადის საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პროექტის — პარტიის შეცვლილი წესდების ტექსტის განხილვაზე.

ამ საკითხის განხილვაში მონაწილეობა მიიღეს ამხანაგებმა **შ. ი. ჭანუყვაძემ** — საქართველოს კ. პ. (ბ) ქუთაისის საოლქო კომიტეტის მდივანმა, **თ. ა. ოდიშარიამ** — საქართველოს კ. პ. (ბ) სუხუმის საქალაქო კომიტეტის მდივანმა, **ი. კ. კოლიევმა** — საქართველოს კ. პ. (ბ) სამხრეთ ოსეთის საოლქო კომიტეტის მდივანმა, **გ. ნ. გოშაძემ** — საქართველოს კ. პ. (ბ) ქალაქ თბილისის 26 კომისრის რაიკომის მდივანმა, **მ. ა. მეგრელიშვილმა** — საქართველოს კ. პ. (ბ) ბათუმის საქალაქო კომიტეტის მდივანმა, **ხ. კ. ჩხარტიშვილმა** — საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის საქალაქო კომიტეტის პარტიული, პროფკავშირული და კომკავშირული ორგანიზაციების განყოფილების გამგემ.

განხილულ საკითხებზე: საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პროექტი — პარტიის XIX ყრილობის დირექტივები სსრ კავშირის განვითარების 1951-1955 წლების მეხუთე ხუთწლიანი გეგმის შესახებ და საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პროექტი— პარტიის შეცვლილი წესდების ტექსტი — ყრილობა იღებს სათანადო გადაწყვეტილებებს.

ყრილობა შეუდგა საქართველოს კ. პ. (ბ) ხელმძღვანელი ორგანოების — საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და სარევიზიო კომისიის, აგრეთვე საკავშირო კ. პ. (ბ) XIX ყრილობის დელეგატების არჩევნებს.

კანდიდატურათა დასახელების შემდეგ თავმჯდომარე — საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ამხ. **ა. ი. მგელაძე** სხდომას დახურულად აცხადებს.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XV ყრილობა

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ანგარიში

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნის ამხანაგ პ. ი. მგელაძის მოხსენება 1952 წლის 15 სექტემბერს

(გაგრძელება. დასაწყისი იხ. «კომუნისტი» №№ 220 და 221, 1952 წ. 16, 17 სექტემბერი).

მეცნიერება და უმაღლესი სკოლა

ჩვენს რესპუბლიკაში სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობის ცენტრია საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია. მის სისტემაში გაერთიანებულია 42 ინსტიტუტი, რომლებშიც მეცნიერების სხვადასხვა დარგში სამეცნიერო-კვლევითს მუშაობას ეწევა 945 მეცნიერი თანამშრომელი, მათ შორის სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის 2 წევრი და 5 წევრი-კორესპონდენტი, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის 56 ნამდვილი წევრი და წევრი-კორესპონდენტი, მეცნიერებათა 102 დოქტორი და 472 კანდიდატი.

ენათმეცნიერების საკითხებზე ი. ბ. სტალინის genialურმა შრომებმა განსაკუთრებული როლი შეასრულეს არა მარტო ენათმეცნიერების, არამედ აგრეთვე მეცნიერების ყველა დარგის განვითარებაში.

ამას წინათ საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიამ გამოსცა ენათმეცნიერების საკითხებისადმი მიძღვნილი კრებული, რომელიც შედგენილია ამხანაგ სტალინის genialური შრომების საფუძველზე. კრებულში გამოქვეყნებული მთელი რიგი ნაშრომები ძვირფასი წვლილია საბჭოთა ენათმეცნიერების განვითარების საქმეში. გამოცემულია აგრეთვე ორი ტომი ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონისა, რომელსაც დიდი მნიშვნელობა აქვს ჩვენი კულტურის განვითარებისათვის.

შესაძჩნევად გაუმჯობესდა მუშაობა სხვა ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა — ისტორიის, ფილოსოფიის, ლიტერატურათმცოდნეობის დარგშიც. ბრძნული სტალინური მითითებებით აღჭურვილი ჩვენი ისტორიკოსები, ფილოსოფოსები, ლიტერ ატურათმცოდნეები არა მარტო ენერგიულად მუშაობენ შრომების შესაქმნელად საქართველოს ისტორიისა და კულტურის საკითხებზე, არამედ სხვა მნიშვნელოვან მეცნიერულ პრობლემებსაც ამუშავებენ. მეცნიერები ნაყოფიერ მუშაობას ეწევიან აგრეთვე მათემატიკის, ბუნებისმეტყველების, ტექნიკისა და სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა დარგშიც.

საყოველთაოდ ცნობილია მიღწევები ჩვენი მათემატიკოსებისა, რომლებსაც სათავეში უდგას გამოჩენილი მეცნიერი, აკადემიკოსი ნ. მუსხელიშვილი. ეს მიღწევები მიეკუთვნება დრეკადობის თეორიას, ფუნქციების თეორიას და მათემატიკის სხვა დარგებს. რაზმაძის სახელობის მათემატიკის ინსტიტუტის შრომებს, გარდა დიდი თეორიული მნიშვნელობისა, გამოყენებითი ხასიათი აქვთ და მათ რთულ საინჟინრო ამოცანათა გადაჭრისას იყენებენ.

დიდი მნიშვნელობა აქვს კვლევითს მუშაობას, რასაც გეოლოგიისა და მინერალოგიის ინსტიტუტი ეწევა საქართველოს სასარგებლო წიაღისეულთა შესასწავლად.

წარმატებით ვითარდება ტექნიკურ მეცნიერებათა წარმომადგენლების მუშაობაც. ისინი მუშაობენ იმ პრობლემებზე, რომელთა მიზანია ხელი შეუწყონ საქართველოს მდიდარი სამთამადნო და ენერგეტიკული რესურსების, აგრეთვე სხვადასხვა საშენი მასალების ყველაზე უფრო ეფექტიან გამოყენებას.

მაგრამ საქართველოს მეცნიერთა მიერ მიღწეული წარმატებანი ვერავითარ შემთხვევაში ვერ დააკმაყოფილებენ ჩვენს საზოგადოებრიობას. მათ შეუძლიათ გაცილებით უფრო ნაყოფიერად იმუშაონ და კიდევაც უნდა მუშაობდნენ.

ჩვენი მეცნიერება მოწოდებულია სერიოზული დახმარება გაუწიოს სახალხო მეურნეობას და გაამდიდროს ხალხის სულიერი კულტურა. ამ საპატიო ამოცანის შესასრულებლად ძირეულად უნდა გაუმჯობესდეს მთელი სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობა. მეცნიერები მჭიდროდ უნდა იყონ დაკავშირებულნი კომუნისტური მშენებლობის პრაქტიკასთან, უნდა აფართოებდნენ, განამტკიცებდნენ ნამდვილ თანამგობრობას მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის მოწინავე ადამიანებთან, ნოვატორებთან.

არ შეიძლება არ აღინიშნოს, რომ ჩვენს მეცნიერებს შორის ფართოდ გავრცელებული პრაქტიკა შეთავსებისა მცირე ზიანს როდი აყენებს მათს მეცნიერულ მოღვაწეობას. ადამიანები დიდ გაწამაწიაში არიან. ბევრ მეცნიერ მუშაკს სამი-ოთხი, ხოლო ზოგჯერ უფრო მეტი თანამდებობა უკავია. მოღვაწეობის ეს „მრავალფეროვნება“ სრულებითაც ვერ ამრავლებს ჩვენს წარმატებებს სამეცნიერო მუშაობაში.

მაგრამ ეს კიდევ ყველაფერი როდია. შეთავსების ფართოდ გავრცელებული პრაქტიკა იმითაც არის საზიანო, რომ იგი ზრდისა და დაწინაურების შესაძლებლობას არ აძლევს ახალგაზრდა მეცნიერულ კადრებს. ასეთი პრაქტიკის დროს როგორ შეუძლია ახალგაზრდა მეცნიერს იპოვნოს თანამდებობა, თუ ყველა ადგილი შეთავსების „ცხრაკლატულშია“. გაბედულად უნდა შევებრძოლოთ ამ ბოროტებას და მოვსპოთ იგი. დროა დავძლიოთ უნდობლობა ახალგაზრდა მეცნიერული კადრებისადმი, დავძლიოთ ის მავნე „ზრი, თითქოს მათ უნარი არ შესწევთ სათავეში ჩაუდგნენ დიდ და სერიოზულ სამეცნიერო დაწესებულებებს. ამ უსაგნო ლაპარაკის ნაცვლად საჭიროა საქმით ვეხმარებოდეთ ახალგაზრდა მეცნიერებს ზრდასა და წინსვლაში.

უნდა მივაღწიოთ ჩვენი ძველი და ახალგაზრდა მეცნიერების მუშაობის სწორ შეხამებას. ეს ამასთანავე ნიშნავს იმას, რომ ახალგაზრდა მეცნიერულმა კადრებმა თავმდაბლად, კეთილსინდისიერად უნდა ისწავლონ მეცნიერთა უფროსი თაობისაგან.

სამეცნიერო-საკვლევ დაწესებულებათა მუშაობის გარდაქმნის უმნიშვნელოვანესი პირობაა ბოლშევიკური თვითკრიტიკისა და კრიტიკის გაშლა სამეცნიერო ორგანიზაციებში, მეცნიერთა შორის. მთელი პირდაპირობით უნდა ვაღიაროთ, რომ კრიტიკა სამეცნიერო საზოგადოებრიობაში დღემდე პატივით არ სარგებლობდა. უფრო მეტიც, ჩვენს მეცნიერთა ნაწილს ჯერ კიდევ ვერ უსწავლია პარტიული დამოკიდებულება თვითკრიტიკისა და კრიტიკისადმი. ზოგიერთ მათგანს სამართლიან კრიტიკას ურჩევნია მლიქვნელობა, რომელსაც, როგორც ცნობილია, მხოლოდ ზიანის მოტანა შეუძლია. ქების სიტყვები,—ამბობენ ხალხში, — შეიძლება მართალი იყოს, მლიქვნელური სიტყვები მუდამ ყალბია.

ყოველთვის უნდა გვახსოვდეს ამხანაგ სტალინის მითითება, რომ

„... ვერავითარი მეცნიერება ვერ განვითარდება და წარმატებას ვერ მიაღწევს, თუ არ არის აზრთა ბრძოლა, თუ არ არის კრიტიკის თავისუფლება“.

ახლა ნათელია, რომ საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ძველი ხელმძღვანელობა სათანადო დახმარებას არ უწევდა რესპუბლიკის სამეცნიერო-საკვლევ დაწესებულებებს, არ წარმართავდა მათს მუშაობას სახალხო მეურნეობის აქტუალურ ამოცანათა გადასაჭრელად. მეცნიერებათა აკადემიის ზოგიერთი სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტი დღემდე არ არის უზრუნველყოფილი ტექნიკური ბაზით, შენობებით. მოგვარებული არ არის მეცნიერული შრომების დროულად გამოცემა.

მეცნიერებათა აკადემიის ინსტიტუტების ნაწილის მუშაობა ჯერ კიდევ არ განთავისუფლებულა სერიოზული ნაკლოვანებებისაგან. სამეცნიერო-კვლევითი მუშაობა სუსტად არის დაყენებული ფილოსოფიის ინსტიტუტში. მართალია, მან გამოაქვეყნა რამდენიმე ნაშრომი ქართული ფილოსოფიისა და ლოგიკის ისტორიაში, მაგრამ ინსტიტუტის კოლექტივი საკმაოდ არ მუშაობდა, — და ეს ინსტიტუტის ხელმძღვანელობის დიდ შეცდომად უნდა ჩაითვალოს, — დიალექტიკური და ისტორიული მატერიალიზმის საკითხებზე.

ფილოსოფიის ინსტიტუტის მეცნიერული შრომები, როგორც წესი, მხოლოდ საქართველოში და ქართულ ენაზე ქვეყნდება. ქართველი ფილოსოფოსები არ უნდა ჩაიკეტონ თავიანთ სამეცნიერო-შემოქმედებითს მუშაობაში. ეს მუშაობა მათ ფართო გზაზე უნდა გამოიყვანონ. ისინი თავიანთ შრომებს უნდა ბეჭდავდნენ რუსულ ენაზეც — მოსკოვში, ლენინგრადში.

ეს შენიშვნა, შეიძლება ითქვას, შეეხება არა მარტო ფილოსოფოსებს, არამედ მეცნიერების სხვა დარგების წარმომადგენლებსაც.

თბილისში, როგორც ცნობილია, შენდება მეცნიერებათა აკადემიის შენობების კომპლექსი, რომლის ღირებულება ხარჯთაღრიცხვით 120 მილიონ მანეთს უდრის. ამ მშენებლობის მწარმოებელი საქმშენის ტრესტი მეტად ნელა ეწევა მუშაობას. 1949 წლიდან დაწყებული, იგი ყოველწლიურად მხოლოდ დაახლოებით ერთი მილიონი მანეთის ათვისებას ახერხებს. თუ მუშაობა ასეთი ტემპით იწარმოებს, ამ შენობის აგებას ალბათ რამდენიმე ათეული წელი დასჭირდება. **(გამოცოცხლება დარბაზში. სიცილი).**

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტს გადამწყვეტი ზომების მიღება დასჭირდება იმისათვის, რომ წესრიგი დაამყაროს ამ მშენებლობაში და მუშაობა დაიჩქარებინოს საქმშენელ „დამყოვნებლებს“.

პარტიული ორგანიზაციები მოვალენი არიან გააძლიერონ დახმარება სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტებისადმი. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს სამეცნიერო კადრების იდეურ აღზრდას. საჭიროა მივაღწიოთ იმას, რომ თვითეული მეცნიერი მთელი სერიოზულობით სწავლობდეს მარქსისტულ-ლენინურ თეორიას. მეცნიერების დარგის მოღვაწე მხოლოდ მაშინ შეძლებს ჭეშმარიტად მეცნიერული შემეცნების სიმაღლეზე ასვლას, როცა დაეუფლება მარქსისტული დიალექტიკის მეთოდს და ნამდვილად ღრმად ეცოდინება თავისი საგანი.

მეცნიერების საკითხებთან მჭიდროდ არის დაკავშირებული უმაღლესი სკოლის მუშაობა. ჩვენს რესპუბლიკაში უმაღლესი სასწავლებლების ქსელი პარტიისა და მთავრობის მზრუნველობის მეოხებით წლითიწლით ფართოვდება.

ამხანაგ სტალინის ინიციატივით ქუთაისში შეიქმნა და მიმდინარე წელს დაიწყო მუშაობა სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტმა, რომლისთვისაც ახალი დიდი შენობა შენდება. ეს ინსტიტუტი ხუთი წლის შემდეგ ჩვენი ქვეყნის ერთ-ერთი უდიდესი სასოფლო-სამეურნეო უმაღლესი სასწავლებელი იქნება.

რესპუბლიკის 20 უმაღლეს სასწავლებელში და დაუსწრებელი ინსტიტუტების ფილიალებში 38 ათასამდე სტუდენტი სწავლობს. ისინი ჩვენს ქვეყანას ყოველწლიურად ათასობით სპეციალისტს აძლევენ.

მაგრამ ჩვენი უმაღლესი სკოლა შეიძლება მუშაობდეს და კიდევაც უნდა მუშაობდეს გაცილებით უფრო კარგად, ვიდრე ახლა მუშაობს.

ჯერ კიდევ დიდია იმ სტუდენტთა რიცხვი, რომლებიც გამოცდებს დადგენილ ვადებში არ აბარებენ. ჯერ კიდევ დაბალია სასწავლო მუშაობის ხარისხი. ცოდნის ბევრ დარგში სრულებით არ არის სახელმძღვანელოები და დამხმარე წიგნები, განსაკუთრებით ქართულ ენაზე. მაგალითად, პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში 340 დისციპლინიდან, რომლებსაც იქ სწავლიან, 200-მდე დისციპლინის სწავლება უსახელმძღვანელოებოდ წარმოებს.

ყველა უმაღლეს სასწავლებელში უნდა მოვაწყოთ კარგი ლაბორატორიები, კაბინეტები, ფართოდ ჩავბათ სტუდენტები კათედრებისა და ფაკულტეტების სამეცნიერო-კვლევითს მუშაობაში, ჩავუნერგოთ მათ მიდრეკილება და სიყვარული წიგნზე მუდმივი მუშაობისადმი.

განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს უმაღლეს სასწავლებლებში მარქსიზმ-ლენინიზმის საფუძვლების, პოლიტიკური ეკონომიისა და ფილოსოფიის სწავლებას. ჩვენში დღემდე არადამაკმაყოფილებლად სრულდება საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილება უმაღლეს სასწავლებლებში საზოგადოებრივ მეცნიერებათა სწავლების შესახებ. ჯერ კიდევ აღმოუჩენრილი არ არის შემთხვევები მედავითნეობისა ლექციებში, სუსტად აკრიტიკებენ თანამედროვე ბურჟუაზიულ რეაქციულ თეორიებს, საკმაოდ არ განმარტავენ ჩვენი, სოციალისტური წყობილების უპირატესობას კაპიტალისტურ წყობილებასთან შედარებით.

ახალგაზრდა სპეციალისტთა მომზადების ხარისხი მკვეთრად უნდა გავაუმჯობესოთ. სამწუხაროდ, ჩვენს რესპუბლიკაში ამ საკითხების დაგეგმაზე ცუდად მუშაობენ. ამიტომ გამოდის, რომ ზოგიერთი კატეგორიის სპეციალისტი ბევრია, ხოლო ზოგიერთი კატეგორიის სპეციალისტები არა გვყოფნის.

ჩვენი უმაღლესი სკოლა მოვალეა რაც შეიძლება სწრაფად აღმოფხვრას ყველა ეს ნაკლოვანება, უზრუნველყოს სწავლების მაღალი ხარისხი, მოამზადოს უაღრესად კულტურული სპეციალისტები, კომუნიზმის აქტიური მშენებლები.

უმაღლესი სასწავლებლების პარტიულმა ორგანიზაციებმა უნდა გააუმჯობესონ პარტიულ-აღმზრდელობითი მუშაობა, აიყვანონ იგი კომუნისტური მშენებლობის დღეანდელი ამოცანების დონეზე.

ფიზკულტურა და სპორტი

მიუხედავად ერთგვარი წარმატებებისა სპორტის ზოგიერთ სახეში, მდგომარეობა კულტურული მშენებლობის ამ დარგში არ შეიძლება დამაკმაყოფილებლად ჩაითვალოს.

მართალია, ცალკეულმა ჩვენმა სპორტსმენებმა, მაგალითად, დ. ციმაკურიძემ, რომელმაც XV ოლიმპიურ ასპარეზობაზე თავისუფალ ჭიდაობაში გაიმარჯვა, მ. ჯუღელმა, რომელმაც ოქროს მედალი მოიპოვა, რ. ჩიმიშკიანმა, რომელმაც იმავე ოლიმპიურ ასპარეზობაზე ძალოსანთა შეჯიბრებაში გაიმარჯვა, ბადროს მტყორცნელმა ნ. დუმბაძემ, კალათბურთელებმა — ო. ქორქიამ და ნ. ჯორჯიკიამ, რომლებმაც ოლიმპიურ ასპარეზობაზე ბრწყინვალე სპორტული ოსტატობა გვიჩვენეს, სსრ კავშირის რეკორდსმენებმა ლ. სანაძეშ, ნ. ხნიკინამ, ო. დადუნაშვილმა და სხვებმა შესანიშნავ წარმატებებს მიაღწიეს. მაგრამ მთლიანად ფიზკულტურა და სპორტი საქართველოში სუსტად არის განვითარებული. ჩვენ მნიშვნელოვნად ჩამოვრჩით მძლეოსნობაში, ტანვარჯიშში, კრივში, ჭადრაკსა და საწყლოსნო სპორტშიც კი, რომელსაც ჩვენში, როგორც ცნობილია, განვითარების ფართო შესაძლებლობანი აქვს.

რესპუბლიკის მძლეოსანთა გუნდი საკავშირო შეჯიბრებებში სულ უფრო და უფრო უკან ექცევა. 1947 წელს მან მეცხრე ადგილი დაიკავა, 1951 წელს კი—მეთერთმეტე.

ქართველმა ტანმოვარჯიშეებმა დაკარგეს თავიანთი ყოფილი სახელი ჩვენი ქვეყნის საუკეთესო ტანმოვარჯიშეებისა. საკმარისია ითქვას, რომ XV ოლიმპიურ ასპარეზობაზე მონაწილე ტანმოვარჯიშეთა გუნდში საქართველოდან მხოლოდ ერთი სპორტსმენი იყო — ამხ. ჯუღელი.

კრივში საქართველოს გუნდმა 1949 წელს მეოთხე ადგილი დაიკავა, 1951 წელს კი—მეცხრე.

ფიზკულტურული კოლექტივების დიდი ნაწილი მხოლოდ ქაღალდზე ირიცხება. ბევრმა მათგანმა მთელი სასპორტო მუშაობა საწევრო ანარიცხების შეკრებითა და ამ საქმეში ანგარიშების შედგენით განსაზღვრა.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა გადაახალისა საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის საქმეთა რესპუბლიკური კომიტეტის ხელმძღვანელობა და დასახა ღონისძიებანი ფიზკულტურული და სასპორტო მუშაობის ძირეული გაუმჯობესებისათვის.

საჭიროა, რომ ფიზკულტურასა და სპორტს მეტი ყურადღება მიაქციონ პროფკავშირებმა, და განსაკუთრებით კომკავშირულმა ორგანიზაციებმა, ფიზკულტურულ მოძრაობაში ჩააბან ახალგაზრდობის ფართო მასები, მიაღწიონ იმას, რომ ეს მოძრაობა მართლაც მასობრივი გახდეს.

უფრო სერიოზული ყურადღება უნდა მიექცეს სასწავლო-სასპორტო და თეორიული მუშაობის დაყენებას, მნიშვნელოვნად გაუმჯობესდეს ფიზკულტურის სწავლება სკოლებსა და უმაღლეს სასწავლებლებში.

ფართოდ უნდა გაჩაღდეს სასპორტო ბაზების, სტადიონების, საცურავი აუზების, სასპორტო მოედნების მშენებლობა როგორც ქალაქად, ისე სოფლად.

ლიტერატურა და ხელოვნება

ქართული ლიტერატურა და ხელოვნება თვითმყოფი ეროვნული ფორმებით ვითარდება, თავისი იდეური შინაარსით კი სოციალისტურია.

ჩვენმა ლიტერატურამ და ხელოვნებამ საანგარიშო პერიოდში მოგვცა მთელი რიგი კარგი ნაწარმოებნი, რომლებმაც საზოგადოებრიობის მაღალი შეფასება დაიმსახურეს. მაგრამ ცალკეული შემოქმედებითი წარმატებანი კიდევ უფრო უსვამენ ხაზს ლიტერატურისა და ხელოვნების ჩამორჩენას იმ ამოცანებისაგან, რომლებიც მათ პარტიამ, ამხანაგმა სტალინმა დაუსახეს.

საქართველოს შემოქმედებითმა ორგანიზაციებმა ვერ შეძლეს თავიანთი მუშაობა ბოლომდე გარდაექმნათ იდეოლოგიური საკითხების შესახებ საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ისტორიულ დადგენილებათა საფუძველზე.

უნდა ვაღიაროთ, რომ ლიტერატურისა და ხელოვნების დარგში ჩვენს შესაძლებლობებთან შედარებით უკანასკნელი წლების მანძილზე შექმნილია ძალიან ცოტა ნამდვილად ღრმა-იდეური, ჭეშმარიტად მხატვრული ნაწარმოებნი, რომლებშიც სწორად იყოს ასახული საბჭოთა ადამიანების ცხოვრება, მათი გმირული შრომა კომუნიზმის მშენებლობაში.

ამ ჩამორჩენის მთავარი მიზეზი ის არის, რომ საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ძველი ხელმძღვანელობა ლიტერატურისა და ხელოვნების მუშაკებში ნერგავდა პარადული კეთილდღეობისა და თვითდამშვიდების განწყობილებას, ნაცვლად იმისა, რომ ფართოდ გაეჩაღებინა მუშაობის ნაკლოვანებათა ბოლშევიკური კრიტიკა და თვითკრიტიკა, ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწეთა შემოქმედებითი ღონისძიებანი წარემართა ახალი, მონუმენტური ნაწარმოებების, თანამედროვეობის ყველა მოთხოვნის შესაფერი ნაწარმოებების შექმნისაკენ.

მხატვრული ლიტერატურა

ლიტერატურის ყველაზე ჩამორჩენილი უბანია პროზა. ჩვენი პროზაიკოსები, სამწუხაროდ, არ წერენ დიდ რომანებს თანამედროვე თემებზე, არამედ სჯერდებიან თავიანთი ძველი ნაწარმოებების გადამუშავებასა და ხელახლა გამოცემას.

ქართველი პოეტები, რომლებსაც საკმაოდ ბევრი კარგი ლექსი აქვთ დაწერილი, უგულებელყოფენ ისეთ ჟანრს, როგორიც არის პოემა. საქართველო კი — რუსთაველისა და ბარათაშვილის, ჭავჭავაძისა და წერეთლის ქვეყანა, რომელთა genialური პოემები მსოფლიოში გაზდა ცნობილი, განთქმულია მდიდარი ტრადიციებით პოეზიის ამ დარგში.

საჭიროა სერიოზული მუშაობა დრამატურგიაში, ეგრეთწოდებული „უკონფლიქტობის თეორიის“ გავლენის დაძლევა, ჩვენი დრამატული თეატრების უზრუნველყოფა საინტერესო, მკაფიო, თანამედროვე ცხოვრების თემებზე დაწერილი, მაყურებლის ღრმად ამაღელვებელი პიესებით.

მწერლებმა დიდი ყურადღება უნდა მიაქციონ კინოსცენარების შექმნას. ლიტერატურის ამ დარგში მათი აქტიური დახმარება თუ არა, შეუძლებელი იქნება საქართველოს კინემატოგრაფიის ჩამორჩენის აღმოფხვრა.

ქართული საბჭოთა ლიტერატურის შემდგომი აღმავლობა დიდად არის დამოკიდებული ლიტერატურული კრიტიკის მდგომარეობაზე. ბოლშევიკური, პრინციპული თვითკრიტიკისა და კრიტიკის განუვითარებლად წარმოუდგენელია ლიტერატურის განვითარება, შეუძლებელია მწერლების იდეურ-მხატვრული ზრდა.

ლიტერატურული კრიტიკა დღემდე სუსტად ამხილებდა იდეოლოგიურ დამახინჯებებს, ცუდად იბრძოდა მათ წინააღმდეგ, ქართველი საბჭოთა მწერლების ნაწილში ბურჟუაზიული ნაციონალიზმისა და დეკადენტობის რეციდივების წინააღმდეგ. საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის წინაშე დგას მნიშვნელოვანი ამოცანა — გადაჭრით აღმოფხვრას ძველის ამ ნაშთების ყოველგვარი გამოვლინება.

ცნობილია, რომ საქართველოს მწერლების ნაწილი ჩამოშორდა ჩვენს საბჭოთა სინამდვილეს და მიმართა შორეულ ისტორიულ წარსულს. თქმა არ უნდა, რომ ქართველ ხალხს აქვს საამაყო. საქართველოს — ძველი და მდიდარი კულტურის ქვეყანას, შოთა რუსთაველის, ჩახრუხაძის, სულხან-საბა ორბელიანის, დავით გურამიშვილის, ნიკოლოზ ბარათაშვილის, ილია ჭავჭავაძის, აკაკი წერეთლის ქვეყანას ბევრი რამ შეუძლია თქვას თავის წარსულზე, თქვას ხმამაღლა, საქვეყნოდ. მაგრამ სავსებით მცდარად უნდა მივიჩნიოთ, როცა ზოგიერთი მწერალი, იქრება რა ისტორიის სიღრმეში, დეიწყებს თანამედროვეობას, აიდეალებს საქართველოს წარსულს. ამას სხვანაირად ვერ შევაფასებთ, თუ არ როგორც მათი ნაციონალისტური განწყობილების გამოვლინებას.

ამ მხრივ განსაკუთრებით ბევრი ცოდვა მიუძღვის მწერალ კონსტანტინე გამსახურდიას. აიდეალებს რა საქართველოს წარსულს, იგი ხშირად ვერ ხედავს განსხვავებას პროგრესულსა და რეაქციულს შორის ამ წარსულში.

აქედანვე წარმოდგება მის მიერ ქართული სალიტერატურო ენის დანაგვიანება არქაიზმებითა და ყოველგვარი მოგონილი სიტყვებით. ეს, შეიძლება ითქვას, ჩვენი ზოგიერთი სხვა მწერლის ნაწარმოებებსაც ახასიათებს. სწორედ ამიტომ ქართველი მწერლების წინაშე კვლავ და კვლავ ისმება ამოცანა — განუწყვეტლივ იბრძოლონ სალიტერატურო ენის სიწმინდისათვის, მის დამახინჯებათა წინააღმდეგ, მისი განთავისუფლებისათვის არქაიზმებისა და დიალექტიზმებისაგან, ლიტერატურაში ხელოვნურად შემოტანილი ყოველგვარი კუთხური სიტყვებისაგან.

ჩვენი მწერლები უნდა იცავდნენ და ავითარებდნენ ხალხური ენისადმი მზრუნველი მოპყრობის ტრადიციებს, რომლებსაც საფუძველი ჩაუყარეს ილია ჭავჭავაძემ და აკაკი წერეთელმა — ახალი, ნამდვილად ხალხური სალიტერატურო ქართული ენის შემქმნელებმა.

წარსულში კ. გამსახურდიას მსოფლმხედველობას „განსაზღვრავდა, — როგორც ამხანაგმა ლ. პ. ბერიამ საქართველოს კ. პ. (ბ) X ყრილობაზე თქვა, — მებრძოლი ნაციონალიზმი აშკარად გამოხატული ფაშისტური ელფერით“. გამსახურდია ამისათვის მკაცრად, მაგრამ სავსებით სამართლიანად იქნა გაკრიტიკებული. მაგრამ ამ კრიტიკიდან მას დღემდე არ გაუკეთებია საჭირო დასკვნები.

მწერალ გამსახურდიას მიერ საქართველოს წარსულის იდეალიზაცია გამოხატულებაა ბურჟუაზიული ნაციონალიზმისა, რომლის „არხი, როგორც „პრავდა“ წერდა, მისწრაფება განკერძოებისაკენ, ეროვნული შეზღუდულობის ნაჭუჭში ჩაკეტვისაკენ, მისწრაფება — არ დაინახონ ის, რაც აახლოებს და აერთებს საბჭოთა კავშირის ეროვნებათა მშრომელებს. ნაციონალიზმის ერთ-ერთი თავისებური გამოვლინებაა თანამედროვეობის თემებისათვის თავის არიდება, „შორეული წარსულისათვის მიმართვა, ძველი დროის იდეალიზაცია, რასაც ცალკეულ მწერალთა ნაწარმოებებში ვხვდებით“.

მიმდინარე წლის აპრილში თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის საზღვარგარეთის ლიტერატურის ისტორიის კათედრამ მოაწყო მწერლების კონსტანტინე გამსახურდიას და გერონტი ქიქოძის მიერ შედგენილი უცხოეთის ლიტერატურის ქრესტომათიის საჯარო განხილვა. უნივერსიტეტის ერთ-ერთმა მეცნიერმა მუშაკმა, რომელიც მოხსენებით გამოვიდა, ამ ქრესტომათიის შემდგენელთა მისამართით ბევრი სწორი კრიტიკული შენიშვნა გააკეთა. ავტორებს თითქოს ყურად უნდა ეღოთ ეს სამართლიანი კრიტიკა. მაგრამ გამსახურდია ასე როდი მოიქცა. აი რა უთხრა მან მომხსენებელს:

„თქვენ მაკრიტიკებთ მე, მაგრამ მითხარით ვინა ხართ თქვენ? რამდენი ტომი შეგიძლიათ დააწყოთ აქ? კრიტიკის უფლება რომ მოიპოვოთ, ტომები უნდა დაწეროთ“. **(გამოცოცხლება დარბაზში).**

ადამიანმა რაიმე ნაწარმოები რომ შეაფასოს, ამისთვის სრულებითაც არ არის საჭირო, რომ „ტომები“ დაწეროს. აი აქედან ჩანს, რომ მწერალი გამსახურდია ჯეროვნად არ აფასებს მკითხველის აზრს. განა ჩვენს ინტელიგენციას, ჩვენს მუშებს, კოლმეურნეებს, რომლებიც თავდადებით მუშაობენ და მატერიალურ დოვლათს ქმნიან, რომლებიც კულტურულად უზომოდ გაიზარდნენ, მაგრამ ერთი „ტომიც“ არ დაუწერიათ, — განა მათ არ შეუძლიათ გამოთქვან თავიანთი აზრი ამა თუ იმ ნაწარმოების შესახებ? გამსახურდია, როგორც ჩანს, ფიქრობს, რომ ისინი ყველანი უნდა დუმდნენ, რადგანაც „დაწერილი ტომები“ არა აქვთ. ჩვენ კი ხომ ვიცით, თუ რა ფართო გაქანება მიიღო ჩვენს პრესაში ლიტერატურულ ნაწარმოებთა კრიტიკამ მკითხველების მიერ, რა გულისხმიერად ეკიდებიან ამ კრიტიკას ლიტერატორებიც და მთელი ჩვენი საზოგადოებრიობაც.

ყოველივე ეს იმას მოწმობს, რომ გამსახურდია ისე არ ეკიდება თვითკრიტიკასა და კრიტიკას, როგორც საბჭოთა ადამიანს შეეფერის. სწორედ გამსახურდია იყო, რომელმაც ერთხელ საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირის ტრიბუნიდან განაცხადა, „კრიტიკისადმი იმუნიტეტი მაქვს გამომუშავებული“. **(სიცილი დარბაზში).**

გამსახურდიას, როგორც ჩანს, სურს ლიტერატურაში „დიდაკაი“ იყოს. მაგრამ ხალხს ესაჭიროება არა დიდაკაები, არამედ მშრომელი მწერლები.

საბჭოთა მკითხველს შეუძლია უპასუხოს იმ ლიტერატორებს, რომლებიც კრიტიკას „ვერ იტანენ“, ცნობილი იგავარაკის სიტყვებით: „ჭეშმარიტ ტალანტებს კრიტიკა არ აბრაზებს: მათს სილამაზეს კრიტიკა ზიანს ვერ მოუტანს; მარტო ხელოვნურად ნაკეთებ ყვავილებს ეშინიათ წვიმისა“.

უნდა ვიფიქროთ, რომ კონსტანტინე გამსახურდია თავის თავს უნიჭო მწერლად არა თვლის. **(გამოცოცხლება დარბაზში).**

გამსახურდიამ ძირეულად უნდა გარდაქმნას თავისი ლიტერატურული მოღვაწეობა. მან უნდა წეროს ხალხისათვის, ვინაიდან ჩვენს ქვეყანაში ლიტერატურა საერთო-სახალხო, საერთო-სახელმწიფოებრივი საქმეა. თუ არა და, ხალხი მას არ იცნობს.

სერიოზული პოლიტიკური შეცდომა იყო ქართულ და რუსულ ენებზე ხელახლა გამოცემა შალვა დადიანის მანკიერი რომანისა „გიორგი რუსი“, რომელიც დამახინჯებულად, მრუდე სარკეში ასახავს რუსი და ქართველი ხალხების მრავალსაუკუნოვან მეგობრობას, განმტკიცებულს უცხოელ დამპყრობთა წინააღმდეგ ბრძოლაში ერთად დაღვრილი სისხლით.

შ. დადიანს ყველანი პატივს ვცემთ, როგორც მთელ ჩვენს ქვეყანაში ფართოდ ცნობილი პიესის „ნაპერწკლიდან“ ავტორს, მაგრამ უფლება არა გვაქვს გვერდი ავუაროთ მის შეცდომებს. შ. დადიანის „გიორგი რუსი“ მანკიერი, მავნე ნაწარმოებია. **(ხმები ადგილებიდან: „სწორია!“).**

პირფერობისა და მლიქვნელობის პოლიტიკა და, როგორც ამის შედეგი, მანკიერ ნაწარმოებთა ქება-დიდება, რასაც მიმართავდა საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ძველი ხელმძღვანელობა და, უწინარეს ყოვლისა, ჩარკვიანი, ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი იყო, რომელმაც გამოიწვია სერიოზული იდეოლოგიური დამახინჯებანი ქართულ საბჭოთა ლიტერატურაში.

იდეოლოგიურ საკითხებზე საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ისტორიული დადგენილებებით შეიარაღებულმა ქართველმა საბჭოთა მწერლებმა ბოლო უნდა მოუღონ ჩვენი ლიტერატურის ჩამორჩენას, ყველა ნაკლს, რომლებიც ხელს უშლის წინსვლას, მთელი თავიანთი შემოქმედებითი ძალები მიმართონ იმისაკენ, რომ მისცენ ხალხს ყველა ჟანრის მაღალიდეური, მხატვრული, ჩვენი თანამედროვეობის ამსახველი, დიადი სტალინური ეპოქის შესაფერი ნაწარმოებნი.

თეატრალური ხელოვნება

ქართული საბჭოთა თეატრალური ხელოვნების განვითარებას მნიშვნელოვნად დაეტყო დრამატურგების სუსტი მუშაობა. თანამედროვე თემებზე დაწერილი კარგი პიესების ნაკლებობა დრამატულ თეატრებს საშუალებას არ აძლევს მთლიანად გაშალონ თავიანთი შემოქმედებითი შესაძლებლობანი.

(გაგრძელება მე-3 გვერდზე)

საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XV ყრილობა

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ანგარიში

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნის ამხანაგ ა. ი. მგელაძის მოხსენება 1952 წლის 15 სექტემბერს

(გაგრძელება)

საანგარიშო პერიოდში ჩვენმა თეატრებმა დადგეს ქართველი დრამატურგების 62 პიესა. რაოდენობის თვალსაზრისით ეს, რა თქმა უნდა, ცოტა როდია, მაგრამ უბედურება ის არის, რომ დადგმული პიესების დიდი უმრავლესობა იმდენად სუსტია, რომ ერთ თეატრალურ სეზონსაც ვერ გაძლო.

დრამატურგებისადმი მომთხოვნელობის შესუსტებამ გამოიწვია ის, რომ წამყვანი თეატრები—რუსთაველის სახელობის, მარჯანიშვილის სახელობის, ქუთაისის ლ. მესხიშვილის სახელობის, ბათუმის, სუხუმის და გორის ერისთავის სახელობის თეატრები დგამდნენ როგორც იდეურად, ისე მხატვრულად აშკარად სუსტ სპექტაკლებს: ვ. კარსანიძის „მარადმწვანე ქედებს“, ა. შანშიაშვილის „ახალ ფუძეს“, კ. კალაძის „სოფლის საამო საღამოებს“, ა. აფაძლავას „ჩვენთან მთებში“, გ. შატბერაშვილის „ძველ სახლს“, ო. ანდრონიკაშვილისა და ტ. სერგიენკოს „მის დანაშაულს“ და სხვებს.

ამ სპექტაკლების გარშემო თეატრალური კრიტიკის მიერ ატეხილი პარადული ხმაურის მიუხედავად, მაყურებელმა ესინი მაინც გულცივად მიიღო.

ჩვენი საბჭოთა მაყურებელი მეტად მომთხოვნი და მკაცრია. საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებულ ხელოვნების საქმეთა სამმართველოს და თეატრების ხელმძღვანელებს ეს, როგორც ჩანს, ავიწყდებათ. მათ წლითიწლობით სცენაზე გამოაქვთ მოუმწიფებელი, სუსტი, ინტერესსმოკლებული პიესები.

აი რატომ არის, ამხანაგებო, რომ ჩვენი თითქმის არც ერთი თეატრი არ ასრულებს სახელმწიფო გეგმებს. არ სრულდება ახალ დადგმათა გეგმებიც.

ხელოვნების საქმეთა სამმართველომ დროა ბოლო მოუღოს ამ ნაკლოვანებებს, მთელი სიმკაცით აამაღლოს სპექტაკლების იდეურ-მხატვრული დონე და დამტკიცებული გეგმების უცილობელი შესრულებით უზრუნველყოს თეატრების უზარალო მუშაობა.

თეატრების ხელმძღვანელები უნდა განმსჭვალონ საბჭოთა მაყურებლის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ისინი უნდა დგამდნენ მხოლოდ იმ სპექტაკლებს, რომლებიც თავიანთი შინაარსით, იდეურობით, მხატვრულობით შეესაბამებიან მაყურებლის მოთხოვნილებებს.

საქართველოს საბჭოთა მწერლების კავშირისა და თეატრის მუშაკთა ერთობლივი ღონისძიებებით უნდა უზრუნველყოთ ქართული საბჭოთა თეატრალური ხელოვნების განუხრელი ზრდა.

კინემატოგრაფია

შეიძლება ითქვას, რომ ჩვენი ხელოვნების ყველაზე ჩამორჩენილი უბანია მხატვრული კინოსურათების წარმოება. ქართული კინემატოგრაფია, რომელმაც წარსულში მთელი რიგი შესანიშნავი ნაწარმოებნი შექმნა, ახლა ჩამორჩება. უკანასკნელ პერიოდში თბილისის კინოსტუდია წელიწადში თითო სურათს უშვებს. ამ პროდუქციის ხარისხს ყველაზე კარგად ის განსაზღვრავს, რომ ეს სურათები საკავშირო ეკრანზე არ მოხვედრილა.

კინემატოგრაფიის სამინისტრომ და თბილისის კინოსტუდიის დირექციამ, რომლებიც ცენტრალური კომიტეტის ყოფილი ხელმძღვანელობის მხრივ უკონტროლობით სარგებლობდნენ, სრული უპასუხისმგებლობა გამოიჩინეს სცენარების მომზადებაში, კინომუშაკთა დიდ კოლექტივს ხანგრძლივი უმოქმედობა განუმზადეს.

მიმდინარე წლის ივლისში საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა კინოხელოვნების ჩამორჩენის დაძლევის მიზნით მთელი რიგი ღონისძიებანი დასახა. ამ ღონისძიებათა განხორციელებამ მნიშვნელოვნად უნდა გაუმჯობესოს მხატვრული კინოსურათების წარმოება და გამოიყვანოს ქართული კინემატოგრაფია ახალი აღმავლობის გზაზე.

ამოცანა ის არის, რომ აღვადგინოთ ქართული კინოხელოვნების ყოფილი სახელი, ახალი მხატვრული კინოსურათები ავიყვანოთ ჩვენი თანამედროვე მოთხოვნების დონეზე. თბილისის სტუდიის კინოსურათები ერთ-ერთი საუკეთესო უნდა იყოს ჩვენს ქვეყანაში.

სერიოზული ნაკლოვანებანი ახასიათებს სოფლის მოსახლეობის კინომომსახურებას. კინოსეანსების მუდმივი მარშრუტებისა და მტკიცე გრაფიკების უქონლობის გამო ჩვენში ცოტა როდია ისეთი სოფელი, სადაც კინოფილმებს წლობით არ უჩვენებენ.

ჩვენი კინომუშაკები ბევრს ლაპარაკობენ „მთელი“ მოსახლეობის კინომომსახურებაზე, ახმეტის რაიონის 93 სოფელსა და დუშეთის რაიონის 139 სოფელში კი ხუთი წლის განძილზე ერთხელაც არ უჩვენებიათ კინოსურათი. **(მოძრაობა დარბაზში).** და ეს იმ რაიონებში, რომლებიც ჩვენი კინოფიკაციის მუშაკებს პირდაპირ ცხვირწინ აქვთ!

ჩვენ ვეღარ შევიწყნარებთ ასეთ უმსგავსობას. კინოფიკაციის მუშაკებს უნდა ახსოვდეთ, რომ კინო დიდი პოლიტიკური მნიშვნელობის საქმეა. „კინო საბჭოთა ხელისუფლების ხელში უდიდეს ძალას წარმოადგენს“ (ი. სტალინი).

ჩვენ მოვალენი ვართ კინოს მუშაობა ისე დავაყენოთ, რომ რაც შეიძლება უკეთ და უფრო ქმედითად გამოვიყენოთ კომუნისტური აღზრდის ეს მძლავრი იარაღი, გავაფართოოთ რესპუბლიკის კინოფესელი, მივაღწიოთ იმას, რომ კინო მომსახურებას უწევდეს ყველა ქალაქისა და სოფლის მოსახლეობას.

მუსიკალური ხელოვნება

შედარებით უკეთესი მდგომარეობაა მუსიკალური ხელოვნების დარგში. მაგრამ ეს როდი ნიშნავს, რომ შეიძლება არ ვამჩნევდეთ მის ნაკლოვანებებს. ნაკლოვანებები აქაც საკმაოდ სერიოზულია. ჩვენმა კომპოზიტორებმა ჯერ კიდევ ვერ გაართვეს თავი თანამედროვე თემებზე მნიშვნელოვანი საოპერო ნაწარმოებების შექმნის ამოცანას. უკანასკნელ ოთხ წელიწადში ზ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის თეატრმა დადგა მხოლოდ ერთი ახალი ოპერა — კომპოზიტორ ა. ბუკიას ოპერა „დაუპატიჟებელი სტუმრები“, ისიც უმცროსი ასაკის ბავშვებისათვის. ეს, რა თქმა უნდა, ძალიან ცოტაა.

ჩვენი კომპოზიტორების წინაშე დგას პასუხსაგები ამოცანა — შექმნან ორიგინალური, მაღალმხატვრული საოპერო ნაწარმოებნი თანამედროვე თემებზე. თავიანთ შემოქმედებითს მუშაობაში მათ ფართოდ უნდა გამოიყენონ ხალხური მუსიკალური შემოქმედების უმდიდრესი მემკვიდრეობა.

ეს მოთხოვნა ჯერჯერობით სუსტად სრულდება. შეგვეძლო მოგვეყვანა საკმაოდ ბევრი მაგალითი, რომელიც მოწმობს, რომ ჩვენი კომპოზიტორების ნაწილს ქართული ხალხური სიმღერების დამუშავების სახით ამ სიმღერებში შეჰქონდა ყალბი ელემენტები და ამით ამახინჯებდა სიმღერების ხალხურ ხასიათს. ამასთან დაკავშირებით საჭიროა აღინიშნოს, რომ სიმღერისა და ცეკვის ჩვენი ანსამბლები მნიშვნელოვნად დაშორდნენ ნამდვილ ქართულ ხალხურ შემოქმედებას, დაივიწყეს ბევრი კარგი ძველებური სიმღერა და ცეკვა. ისინი კი არ უნდა დავივიწყოთ, არამედ მათ მზრუნველობით უნდა ვაგროვებდეთ, აღვადგენდეთ, ვასრულებდეთ, ფართოდ ვიყენებდეთ მათს საფუძველზე საბჭოთა სიმღერებისა და ცეკვების შესაქმნელად ჩვენი ანსამბლებისათვის.

ჩვენს მუსიკალურ ხელოვნებაზე რომ ვლაპარაკობთ, საჭიროა აღვნიშნოთ საოპერო თეატრის საბალეტო ჯგუფის კარგი მუშაობა. სახალხო არტისტმა ვ. ჭაბუკიანმა ძლიერი ეროვნული საბალეტო სკოლა შექმნა.

დამსახურებული პოპულარობით სარგებლობს ხალხური ცეკვის სახელმწიფო ანსამბლი სტალინური პრემიის ლაურეატების ი. სუხიშვილისა და ნ. რამიშვილის ხელმძღვანელობით. ეს, შეიძლება ითქვას, ერთად-ერთი ანსამბლია, რომელმაც სხვებზე უკეთ შეძლო შეენარჩუნებინა ცეკვების ხალხურობა და ამ საფუძველზე შეექმნა საინტერესო მკაფიო რეპერტუარი.

უკანასკნელ წლებში დიდ წარმატებებს მიაღწია საქართველოს სახელმწიფო კვარტეტმა ბ. ჭიაურელის ხელმძღვანელობით. კვარტეტის მონაწილეებს მიენიჭათ სტალინური და საერთაშორისო პრემიები.

ბევრი ჩვენი მუსიკოსი-შემსრულებელი ხალხის დამსახურებული სიყვარულით სარგებლობს.

მაგრამ ჩვენმა მუსიკალური დარგის მოღვაწეებმა გული არ უნდა დაიმშვიდონ მიღწეული შემოქმედებითი წარმატებებით, არამედ განამტკიცონ ისინი და მიაღწიონ ახალ, კიდევ უფრო დიდ წარმატებებს.

ქართული საბჭოთა ოპერის მიღწევები მნიშვნელოვანწილად დამოკიდებულია ეროვნული ხელოვნების განვითარებაზე. თბილისის კონსერვატორიამ უნდა გაუმჯობესოს თავისი მუშაობა, მტკიცედ მოჰკიდოს ხელი ახალგაზრდა მომღერლებისა და მუსიკოსების აღზრდის საქმეს.

სახვითი ხელოვნება

ცალკეული ქართველი მხატვრების შესამჩნევ წარმატებათა მიუხედავად, საქართველოში სახვითი ხელოვნების განვითარებას უკანასკნელ წლებში მნიშვნელოვანი ჩამორჩენა ახასიათებს.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა დასახა ღონისძიებანი ჩვენი მხატვრების ნაყოფიერი შემოქმედებითი მუშაობისათვის საჭირო პირობების უზრუნველსაყოფად. უეჭველია, რომ მათი ნიჭიერი კოლექტივი აღადგენს დაკარგულ ტრადიციებს და თავისი ბეჯითი შემოქმედებითი, შთაგონებული შრომით კვლავ მოიპოვებს ღირსეულ ადგილს საბჭოთა სახვითი ხელოვნების საუკეთესო წარმომადგენელთა რიგებში.

* * *

ჩამორჩენის ლიკვიდაცია ლიტერატურასა და ხელოვნებაში, რომლებიც უდიდეს როლს ასრულებენ ადამიანთა შეგნებაში კაპიტალიზმის ნაშთების წინააღმდეგ ბრძოლაში, მშრომელთა კომუნისტურ აღზრდაში, დიდი პარტიული და სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობის საქმის შესრულებას ნიშნავს. პარტიული ორგანიზაციები სათავეში უნდა ჰაუდგნენ ბრძოლას მწერლების, მხატვრების, კომპოზიტორების, თეატრალური ხელოვნებისა და კინოს მუშაკების მაღალი იდეური შემოქმედებითი მოღვაწეობისა და მხატვრული ოსტატობისათვის.

ჩვენ დარწმუნებულნი ვართ, რომ ნიჭიერი ქართველი საბჭოთა ინტელიგენცია, საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებებითა და ამხანაგ სტალინის პირადი მითითებებით შეიარაღებული, ახალ, უფრო მაღალ საფეხურზე აიყვანს ქართულ საბჭოთა ლიტერატურასა და ხელოვნებას, შექმნის მონუმენტურ ნაწარმოებებს, რომლებშიც მკაფიოდ, მხატვრულად, სიმართლით იქნება ასახული კომუნიზმის მშენებლობის ეპოქის მოვლენები, ამ ეპოქის საბჭოთა ადამიანების გმირული შრომა და ცხოვრება.

VI. პარტიული მუშაობის საკითხები

პარტიული ორგანიზაციის ზრდა და შემადგენლობა

1952 წლის 1 სექტემბრისათვის საქართველოს პარტორგანიზაციის შემადგენლობაში ითვლებოდა საკავშირო კ. პ. (ბ) 160.045 წევრი და 13.253 კანდიდატი. საანგარიშო პერიოდში საკავშირო კ. პ. (ბ) წევრად მიღებულია 19.251 კაცი და პარტიის კანდიდატებად—15.511. კანდიდატებად მიღებულთა საერთო რიცხვიდან 10.043 კომკავშირელია ანუ 64,7 პროცენტი, 4.086 ქალი ანუ 26,3 პროცენტი.

თუ 1949 წლის 1 იანვრისათვის უმაღლესი და დაუმთავრებელი უმაღლესი განათლების მქონე კომუნისტები კომუნისტთა საერთო რიცხვის 17,2 პროცენტს შეადგენდნენ, ამჟამად ისინი 20,3 პროცენტს შეადგენენ. საშუალო და დაუმთავრებელი საშუალო განათლების მქონე კომუნისტები 47,7 პროცენტს შეადგენენ.

1952 წლის 1 სექტემბრისათვის რესპუბლიკაში ითვლებოდა 9.458 პირველადი პარტიული ორგანიზაცია ნაცვლად 1949 წლის 9.535-ისა. პირველადი პარტიული ორგანიზაციების რაოდენობის შემცირება მოხდა კოლმეურნეობების გამსხვილებასთან დაკავშირებით.

ბევრი საქალაქო და რაიონული კომიტეტი არსებითად არ მუშაობდა პარტიის რიგების ზრდის მოსაწესრიგებლად, რამაც გამოიწვია მიღებულთა შემადგენლობის გაუარესება. კანდიდატად მიღებული 15.511 კაციდან მხოლოდ 2.267 მუშაა ანუ 14,6 პროცენტი, 4.102 კოლმეურნე ანუ 26,5 პროცენტი, ხოლო 9.142 მოსამსახურე ანუ 58,9 პროცენტი.

ანალიზს ვუკეთებთ რა საანგარიშო პერიოდში პარტიაში მიღების შედეგებს, უნდა აღვნიშნოთ, რომ ამ საქმისადმი ხელმძღვანელობაში საქალაქო და რაიონული კომიტეტების მნიშვნელოვანი ნაწილი სერიოზულ შეცდომებს უშვებდა, არღვევდა პარტიაში მიღებისას მკაცრი ინდივიდუალური შერჩევის ბოლშევიკურ პრინციპს. მიუხედავად საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიერ არაერთგზის გაფრთხილებისა—არ დავუშვათ მცდარი, მავნე პრაქტიკა პარტიაში მისაღებთა რაოდენობით გატაცებისა პარტიის რიგების ხარისხობრივი განმტკიცების საზიანოდ, დაშვებული იყო ხელაღებით მიღება, საჭირო ყურადღება არ ეჩქცეოდა კომუნისტების მარქსისტულ-ლენინურ აღზრდას. იყო შემთხვევები, რომ პარტიაში შეპარვას ახერხებდნენ უპატიოსნო ადამიანები, ისეთი პიროვნებანი, რომლებიც პოლიტიკური ნდობის ღირსნი არ იყვნენ.

მაგალითად, ქუთაისის რაიონის სოფელ ვეახჭირის კოლმეურნეობა „წითელი ოქტომბრის“ პირველადმა პარტორგანიზაციამ 1950 წლის ნოემბერში საკავშირო კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატად მიიღო გ. აფრიდონიძე, რომელიც წარსულში მსჯავრდადებული იყო ქურდობისათვის; ადიგენის რაიკომმა 1951 წლის იანვარში — ი. ბალახიშვილი, რომელიც რამდენიმე თვის შემდეგ პარტიიდან გარიცხა რელიგიური წესის შესრულებისათვის; ბათუმის საქალაქო კომიტეტმა 1950 წლის დეკემბერში — ცქვიტირია, რომელსაც წარსულში მისჯილი ჰქონდა პატიმრობა სიყალბის ჩადენისათვის. ასეთი ფაქტები საკმაოდ ბევრი შეიძლება ჩამოვთვალოთ.

პარტიაში მიღებისას აქა-იქ ირღვეოდა საკავშირო კ. პ. (ბ) წესდება. მაგალითად, ზუგდიდის რაიკომმა საკავშირო კ. პ. (ბ) წევრად მიიღო ა. გვახარია სამი თვით ადრე მანამდე, სანამ მას საკანდიდატო სტაჟი გაუვიდოდა.

პარტიის ბევრი საქალაქო, რაიონული კომიტეტი და პირველადი პარტორგანიზაცია ჯეროვნად არ მუშაობს პარტიის კანდიდატების ბოლშევიკური აღზრდისათვის, სუსტად აბამს მათ პარტიულ და საზოგადოებრივ ცხოვრებაში, არ ამოწმებს, თუ როგორ ასრულებენ ისინი პარტიულ დავალებებს.

სწორედ ამიტომ მთელ რიგ პარტიულ ორგანიზაციებში ბევრია პარტიის კანდიდატი ვადაგადაცილებული საკანდიდატო სტაჟით. ისინი განსაკუთრებით ბევრია ქალაქ თბილისის ლენინის, ბერიას და 26 კომისრის რაიონების პარტიულ ორგანიზაციებში, ქობულეთის, ზესტაფონის, მახარაძის, ცხაკაიას და გურჯაანის რაიონულ პარტიულ ორგანიზაციებში.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ბიუროს მიმდინარე წლის ივნისში განიხილა საკითხი „პარტიაში მიღების მდგომარეობისა და ახალგაზრდა კომუნისტებთან მუშაობის შესახებ ქალაქ თბილისის ლენინის რაიონისა და 26 კომისრის რაიონის პარტიულ ორგანიზაციებში“ და დასახა ღონისძიებანი პარტიაში მიღების და კანდიდატებთან მუშაობის საქმის ძირეული გაუმჯობესებისათვის. მიღებულ ღონისძიებათა შედეგად ეს საქმე შესამჩნევად უმჯობესდება.

პარტიული პროპაგანდა და პოლიტიკური აგიტაცია

ჩვენი კომუნისტური პარტია მუდამ განსაკუთრებით დიდ მნიშვნელობას ანიჭებდა და ანიჭებს პარტიულ პროპაგანდას, პარტიულ განათლებას.

როგორც შემოწმებამ გვიჩვენა, საქართველოს კომპარტიაში პარტიული განათლება აშკარად არადამაკმაყოფილებლად არის დაყენებული. ცენტრალურ კომიტეტში იმის ზუსტი ცნობებიც კი არ იყო, თუ რამდენი წრე და სკოლაა პარტიული განათლების სისტემაში, რამდენი კომუნისტი მუშაობს დამოუკიდებლად თავისი იდეურ-თეორიული ზრდისათვის. საერთოდ ამ საკითხში ბევრი არევდარევა იყო.

პარტიული განათლების ქსელის ბევრი წრე და სკოლა მხოლოდ ქაღალდზე არსებობდა. მეცადინეობაზე დასწრება იქ ძალიან დაბალი იყო. იმის გამო, რომ ბევრი პროპაგანდისტი ცუდად იყო შერჩეული, არასაინტერესოდ, მოსაწყენად ეწეოდა პროპაგანდისტულ მუშაობას.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტს მოუხდა პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილების გადახალისება და განმტკიცება, მთელი რიგი ღონისძიებების განხორციელება იმისათვის, რომ გაეძლიერებინა პარტიული განათლება და მთელი იდეოლოგიური მუშაობა.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიერ მიღებული ზომების მიუხედავად, პარტიულ სწავლებაში ჯერ კიდევ შესამჩნევია მნიშვნელოვანი ნაკლოვანებანი. გასულ სასწავლო წელს 6.581 პოლიტსკოლიდან და წრიდან, საღამოს პარტსკოლიდან და აქტივის სემინარიდან 330-ზე მეტს არ შეუსრულებია სასწავლო პროგრამა და 13.287 კომუნისტს არ შეუთვისებია გავლილი მასალა. გარდა ამისა, 8.115 კომუნისტს არ შეუსრულებია პოლიტიკური თვითგანათლების ინდივიდუალური გეგმები.

საქართველოს კ. პ. (ბ). ცენტრალური კომიტეტი ამჟამად საჭირო ზომებს იღებს იმისათვის, რომ პარტიული განათლების ქსელში ყველაფერი მომზადებული იყოს სასწავლო წლის დაწყებისათვის, რომ მეცადინეობა დროზე დაიწყოს.

ვიღებთ რა მხედველობაში, რომ პროპაგანდისტი პარტიული განათლების ცენტრალური ფიგურაა, განსაკუთრებულ ყურადღებას ვაქცევთ პროპაგანდისტთა კადრების შერჩევას.

„ყოველ სკოლაში, — ამბობდა ვ. ი. ლენინი, — უმნიშვნელოვანესია ლექციების იდეურ-პოლიტიკური მიმართულება. რით განისაზღვრება ეს მიმართულება? მთლიანად და მარტოოდენ **ლექტორთა შემადგენლობით“.**

საჭიროა აგრეთვე გავაუმჯობესოთ თბილისის, ქუთაისისა და ბათუმის საქალაქო კომიტეტებთან არსებული მარქსიზმ-ლენინიზმის საღამოს უნივერსიტეტების მუშაობა. უნდა მივაღწიოთ იმას, რომ ამ უნივერსიტეტების მსმენელებმა მიიღონ სისტემატიზებული, ღრმა ცოდნა მარქსისტულ-ლენინურ-სტალინური თეორიის დარგში.

მიმდინარე სასწავლო წელს პარტიის გორის საქალაქო კომიტეტთანაც მოეწყობა მარქსიზმ-ლენინიზმის საღამოს უნივერსიტეტი. ამრიგად, გორის პარტიულ ორგანიზაციას შესაძლებლობა ეძლევა კიდევ უფრო კარგად დააყენოს პარტიული განათლება.

ბევრი პარტიული ორგანიზაცია დღემდე მთავარ ყურადღებას აქცევს საქმის ორგანიზაციულ მხარეს და მხედველობიდან უშვებს მეცადინეობის ხარისხს. ამით აიხსნება ის, რომ პარტიულ სწავლებაში ჯერ კიდევ არ არის აღმოფხვრილი ფორმალიზმისა და სკოლარობის ელემენტები.

პარტიის საოლქო, საქალაქო და რაიონული კომიტეტების პირველი მდივნები პირადად უნდა ხელმძღვანელობდნენ პარტიულ განათლებას პარტიულ ორგანიზაციებში, არ უნდა „გადააკისრონ“ იგი პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილებებს. მაშინ პარტიული განათლება ჩვენში ისე იქნება დაყენებული, როგორც ამას საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი მოითხოვს.

პარტიული ორგანიზაციები მოვალენი არიან მეტი ყურადღება მიაქციონ პოლიტიკურ აგიტაციას. ამისათვის საჭიროა, უწინარეს ყოვლისა, აგიტატორთა კადრების სწორად შერჩევა და აღზრდა, იმისათვის ზრუნვა, რომ ეს კადრები მუდამ და ბეჯითად სწავლობდნენ, ეუფლებოდნენ მარქსისტულ-ლენინურ მეცნიერებას. მხოლოდ ამ პირობით შეიძლება უზრუნველვყოთ მასობრივ-პოლიტიკური მუშაობის მაღალი იდეური დონე.

პრესა

პრესა უდიდეს როლს ასრულებს საბჭოთა ადამიანების კომუნისტურ აღზრდაში, კომუნისტური მშენებლობის გრანდიოზული ამოცანების წარმატებით გადასაჭრელად მათი ძალების მობილიზაციაში.

ჩვენს რესპუბლიკაში 9 რესპუბლიკური, 9 საოლქო და 76 საქალაქო და რაიონული გაზეთი გამოდის.

მუშაობის მანკიერმა სტილმა, პარადული კეთილდღეობისა და თვითდამშვიდების განწყობილების ვითარებამ, რაც საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ყოფილ ხელმძღვანელობაში იყო გამეფებული, თავისი დაღი დასვა პრესის მუშაობასაც.

გაზეთები „კომუნისტი“ და „ზარია ვოსტოკა“, ხოლო მათი მაგალითისამებრ საოლქო, საქალაქო და რაიონული გაზეთები, ნაცვლად იმისა, რომ ხელი შეეწყოთ ბოლშევიკური კრიტიკისა და თვითკრიტიკის ყოველმხრივ გაშლისათვის, ემხილებინათ სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის ნაკლოვანებანი, ებეჭდათ სიმართლის შემცველი მასალები, ალამაზებდნენ სინამდვილეს, უზომოდ ბერავდნენ ცალკეულ წარმატებებს და მით ხელს უწყობდნენ პარადული კეთილდღეობის, ობივატელური თვითდამშვიდების, მუშაობისადმი არაკრიტიკული დამოკიდებულების ვითარების შექმნას.

კრიტიკა გაზეთებში, ზოგიერთი გამონაკლისით, გაუბედავ, არაქმედითს ხასიათს ატარებდა. თუმცაღა ასეთ კრიტიკასაც ცენტრალური კომიტეტის ძველი ხელმძღვანელობა არათუ არ ახალისებდა, არამედ კიდევაც ახშობდა.

გაზეთები თავიანთ ფურცლებზე არ ამჟღავნებდნენ შინაპარტიული დემოკრატიის უხეში დარღვევისა და პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის არადამაკმაყოფილებლად დაყენების ფაქტებს, არ ააშკარავებდნენ სერიოზულ ნაკლოვანებებსა და ჩავარდნებს მრეწველობაში, სოფლის მეურნეობაში, კულტურულ მშენებლობაში, იდეოლოგიურ მუშაობაში.

პრესა გვერდს უვლიდა საბჭოთა კანონიერების, სასოფლო-სამეურნეო არტელის წესდების უმაგალითო დარღვევებსაც, გვერდს უვლიდა სოციალისტური საკუთრების დატაცებასა და ფლანგვას, სახელმწიფო სახსრების მითვისებასა და მექრთამეობას.

ამ უკანასკნელ თვეებში გაზეთებმა „ზარია ვოსტოკამ“, „კომუნისტმა“ და მთელმა რიგმა საოლქო, საქალაქო და რაიონულმა გაზეთებმა შესამჩნევად გაუმჯობესეს თავიანთი მუშაობა, მაგრამ ნაკლოვანებანი ამ მუშაობაში ჯერ კიდევ ბევრია.

უნდა გავაძლიეროთ პარტიული ორგანოების ხელმძღვანელობა პრესისადმი, უზრუნველვყოთ მისდამი ქმედითი დახმარება. გაზეთების საკითხებზე უნდა მუშაობდნენ პარტიული კომიტეტების პირველი მდივნები, საქმით უნდა ეხმარებოდნენ მათ მუშაობის გარდაქმნაში საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებათა, ამხანაგ სტალინის მითითებათა საფუძველზე.

პარტიული ორგანოების ანგარიშგებისა და არჩევნების შედეგები

პირველადი პარტიული ორგანიზაციების საანგარიშო-საარჩევნო კრებებმა, რაიონულმა, საქალაქო და საოლქო პარტიულმა კონფერენციებმა, რომლებიც წინ უძღოდა ყრილობას, ყველგან ჩაიარა მაღალ იდეურ-პოლიტიკურ ღონეზე, შინაპარტიული დემოკრატიის მტკიცედ დაცვის, ფართოდ გაშლილი ბოლშევიკური თვითკრიტიკისა და ქვემოდან კრიტიკის ნიშნით.

კრებებმა და კონფერენციებმა ცხადყვეს პარტიული მასების უდიდესი პოლიტიკური აქტივობა, მათი ნებისყოფა და მზადყოფნა — უყოყმანოდ შეასრულონ ჩვენი პარტიის ყოველი დავალება, მათი მჭიდრო დარაზმულობა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გარშემო, დიდი სტალინის გარშემო. **(ხანგრძლივი ტაში).**

აღნიშნავდნენ რა უკანასკნელ თვეებში მიღწეულ წარმატებებს, კომუნისტები იწონებდნენ იმ ღონისძიებებს, რომლებსაც საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი ახორციელებს ძველი ხელმძღვანელობის შეცდომების გამოსასწორებლად. ისინი გაბედულად, მწვავედ აკრიტიკებდნენ ნაკლოვანებებს, ღრმა ანალიზს უკეთებდნენ ყოველი პარტიული კომიტეტის, ყოველი პარტიული ხელმძღვანელის მუშაობას, სახავდნენ საჭირო ღონისძიებებს, მთელ ძალღონეს წარმართავდნენ იქითკენ, რომ გაუმჯობესდეს პარტიული მუშაობა, ამაღლდეს პარტიული ორგანიზაციების როლი პარტიის ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებათა, ამხანაგ სტალინის მითითებათა სანიმუშოდ შესრულებისათვის ბრძოლაში.

პარტიულ კრებებზე საანგარიშო მოხსენებათა გამო გამართულ კამათში მონაწილეობა მიიღო კომუნისტების 36-მდე პროცენტმა. 9.242 პირველადი პარტიული ორგანიზაციიდან, რომლებშიც საანგარიშო-საარჩევნო კრებები ჩატარდა, 437 ორგანიზაციაში ბიუროებისა და მდივნების მუშაობა ცნობილ იქნა არადამაკმაყოფილებლად. 2.070 პარტიულ ორგანიზაციაში ხელმძღვანელ ორგანოებში არჩეულ იქნენ ახალი ადამიანები.

ბევრ ჩვენს პარტიულ ორგანიზაციაში პარტიული მუშაობის დონე მეტად დაბალი იყო. ამან თავი იჩინა, კერძოდ, იმით, რომ პირველადი პარტორგანიზაციების ცალკეულმა მდივნებმა და რაიონული და საქალაქო კომიტეტების ხელმძღვანელებმაც კი არ იცოდნენ პარტიის წესდება და საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ინსტრუქცია „ხელმძღვანელი პარტიული ორგანოების არჩევნების ჩატარების შესახებ“.

„ზაგოტკივსირიოს“ სიღნაღის რაიონული კანტორის პარტიული ორგანიზაციის საანგარიშო-საარჩევნო კრებაზე კენჭისყრაში მონაწილეობა მიიღეს პარტიის კანდიდატებმა, და კანდიდატი ხმის დამთვლელი კომისიის თავმჯდომარედაც კი აირჩიეს.

ფართო, გაბედულმა თვითკრიტიკამ და კრიტიკამ ხელი შეუწყო პარტიულ ორგანოების მუშაობაში ღრმად ჩაფუდმას, მისთვის სწორი შეფასების მიცემას.

ადიგენის, გურჯაანის, კასპის, ყვარლის, ქვემო სვანეთის, ქლუხორის, ლენინგორის, საგარეჯოს, ხაშურისა და ხულოს რაიკომების, ბათუმისა და ჭიათურის საქალაქო კომიტეტებისა და აჭარის საოლქო კომიტეტის მუშაობა კონფერენციებმა არადამაკმაყოფილებლად ცნეს.

პარტიის საქალაქო და რაიონული კომიტეტების, პარტიული ბიუროების მდივნებად და წევრებად არჩეულია ბევრი ახალი ადამიანი, რომელთაც საჭირო დახმარება უნდა გავუწიოთ პარტიულ-ორგანიზაციული და პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის დაყენებაში. მათ პერიოდულად უნდა გუყრიდეთ თავს და ინსტრუქტაჟს ვუწევდეთ პარტიული და საბჭოთა მშენებლობის ცალკეულ მნიშვნელოვან საკითხებზე. გამოცდილების შეძენა ბეჯითს შრომაში ხდება. მუშაკი, რომელსაც დღეს გამოცდილება არა აქვს, ხვალ გამოცდილი გახდება. ამ ამხანაგებმა უნდა გაითვალისწინონ საანგარიშო-საარჩევნო კრებებსა და კონფერენციებზე გაკეთებული კრიტიკული შენიშვნები, გამოთქმული სურვილები, შეტანილი წინადადებანი, გულდასმით შეისწავლონ მოწინავე პარტიული ორგანიზაციების მუშაობის გამოცდილება, განუწყვეტლივ გაიფართოონ და სრულყონ თავიანთი ცოდნა, რათა დაეუფლონ ბოლშევიკური ხელმძღვანელობის ხელოვნებას.

საქართველოს პარტიული ორგანიზაციები მოვალენი არიან დაუყოვნებლივ აღმოფხვრან ნაკლოვანებანი, რომლებიც გამოვლინებულ იქნა პარტიული ორგანოების ანგარიშგებისა და არჩევნების ჩატარების პერიოდში, კიდევ უფრო გაუმჯობესონ პარტიული მუშაობა, მიაღწიონ იმას, რომ ყველა ორგანიზაციის პარტიული ცხოვრება სისხლსავსე გახდეს, და ამ საფუძველზე ახალი ძალით დარაზმონ მშრომელნი იმ პასუხსაგები ამოცანების შესრულებისათვის საბრძოლველად, რომლებიც დგას საქართველოს კომუნისტური პარტიის წინაშე, ქართველი ხალხის წინაშე.

(დასასრული მე-4 გვერდზე)

საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XV ყრილობა

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ანგარიში

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნის ამხანაგ ა. ი. მგელაძის მოხსენება 1952 წლის 15 სექტემბერს

(დასასრული)

კომკავშირისადმი ხელმძღვანელობის შესახებ

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა მიიღო მთელი რიგი გადაწყვეტილებანი კომკავშირული ორგანიზაციებისადმი პარტიული ხელმძღვანელობის გასაძლიერებლად. კომკავშირული ორგანიზაციები ახლა უკეთ მუშაობენ, მაგრამ დღემდე ვერ აღმოფხვრეს დიდი ნაკლოვანებანი ახალგაზრდობის კომუნისტურად აღზრდაში, ახალგაზრდა მუშათა და კოლმეურნეთა შორის შრომის დისციპლინის განმტკიცებისათვის ბრძოლაში.

კომკავშირულმა ორგანიზაციებმა უნდა გააძლიერონ პოლიტიკურ-აღმზრდელობითი და იდეოლოგიური მუშაობა როგორც კომკავშირელთა შორის, ისე არაკომკავშირელ ახალგაზრდობაში, გადაჭრით გაუმჯობესონ კომკავშირელთა პოლიტიკური განათლება.

საჭიროა ყოველდღიურად ვიბრძოლოთ ახალგაზრდობის შრომითი აქტივობის შემდგომი აღმავლობისათვის სამეურნეო და კულტურული მშენებლობის ყველა უბანზე.

პარტიის საოლქო, საქალაქო და რაიონული კომიტეტები განუწყვეტლივ უნდა ხელმძღვანელობდნენ კომკავშირულ ორგანიზაციებს, წარმართავდნენ მათს საქმიანობას, უწევდნენ მათ საჭირო დახმარებას პროპაგანდისტთა, ლექტორთა კადრებით, ლიტერატურითა და სახსრებით.

მიმდინარე წლის მაისში შედგა საქართველოს კომკავშირის XIX ყრილობა. მან გამოააშკარავა ძველი ხელმძღვანელობის მიერ დაშვებული შეცდომები, არადამაკმაყოფილებლად ცნო საქართველოს ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მუშაობა და დასახა პრაქტიკული ღონისძიებანი, რომლებმაც უნდა უზრუნველყოს ამ შეცდომების სრული გამოსწორება, მთელი კომკავშირული მუშაობის შემდგომი აღმავლობა.

პარტიული ორგანიზაციები და სამხედრო ნაწილები

კომუნისტური პარტია და პირადად ამხანაგი სტალინი განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდნენ და აქცევენ ჩვენი სახელოვანი საბჭოთა არმიის განმტკიცებას და მისი ბრძოლისუნარიანობის სრულყოფას.

საბჭოთა არმია მსოფლიოში პირველხარისხოვანი არმიაა, იგი დაჯილდოებულია უბადლო მორალური და საბრძოლო თვისებებით, აქვს ყველა სახის თანამედროვე შეიარაღება. იგი მზად არის ყოველ მომენტში გამანადგურებელი ლახვარი ჩასცეს ყოველ აგრესორს. (ტაში).

საბჭოთა ხალხს, რომელიც მშვიდობიან შემოქმედებითს შრომას ეწევა, მუდამ ახსოვს კაპიტალისტური სამყაროს არსებობა და განუწყვეტლივ ზრუნავს საბჭოთა სამშობლოს თავდაცვითი ძლიერების განმტკიცებისათვის, ჩვენი არმიის, ავიაციისა და ფლოტის ბრძოლისუნარიანობის მუდმივი ამაღლებისათვის.

ამიერკავკასიის სამხედრო ოლქის ჯარები ბეჯითად სწავლობენ, სრულყოფენ თავიანთ საბრძოლო და პოლიტიკურ მომზადებას.

ჩვენი რესპუბლიკის საზღვრებს ფხიზლად იცავენ საბჭოთა მესაზღვრეები. საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი მუდამ დიდ ყურადღებას აქცევს იმ საკითხებს, რომლებიც ეხება ჯარებს, მესაზღვრეებს, მფრინავებს, სამხედრო მეზღვაურებს, და საჭირო დახმარებას უწევს მათ.

საოლქო, საქალაქო და რაიონულ პარტიულ ორგანიზაციებს უაღრესად მჭიდრო კავშირი უნდა ჰქონდეთ სამხედრო ნაწილებთან, მოსავდნენ მათ კიდევ უფრო მეტი ყურადღებით, მზრუნველობითა და სიყვარულით. ეს კავშირი ყოველმხრივ უნდა გავაფართოოთ და განვამტკიცოთ. საჭიროა გავაუმჯობესოთ სამხედრო ნაწილების კულტურული მომსახურება, უფრო ხშირად უნდა ვაწყობდეთ მათთვის კონცერტებს, ლექციებს, ვამარაგებდეთ მათ ლიტერატურით, გაზეთებით, ჟურნალებით.

რარიგ დიდიც უნდა იყოს წარმატებები და მიღწევები ამიერკავკასიის სამხედრო ოლქის ჯარებში, შავი ზღვის ფლოტსა და სასაზღვრო ნაწილებში, მიღწეულით დაკმაყოფილება არ შეიძლება. ყოველდღიურად უნდა ვაუმჯობესებდეთ და სრულყოფდეთ მათი საბრძოლო და პოლიტიკური მომზადების საქმეს, განვამტკიცებდეთ მხედრულ დისციპლინას, ვზრდიდეთ პირად შემადგენლობას ცხოველმყოფელი საბჭოთა პატრიოტიზმისა, საბჭოთა ეროვნული სიამაყის სულისკვეთებით, ხალხთა სტალინური მეგობრობის სულისკვეთებით, ინტერნაციონალიზმის სულისკვეთებით.

ამასთან ერთად უნდა გაუმჯობესდეს არმიის, ავიაციისა და ფლოტის ხელშემწყობი ნებაყოფლობითი საზოგადოების მუშაობა.

პარტიული ორგანიზაციების მოვალეობაა გააძლიერონ ხელმძღვანელობა და დახმარება არმიის, ავიაციისა და ფლოტის ხელშემწყობი ნებაყოფლობითი საზოგადოების ადგილობრივი ორგანიზაციებისადმი.

პროფკავშირული ორგანიზაციების მუშაობის შესახებ

სამეურნეო-პოლიტიკური ამოცანების გადაჭრაში და მშრომელთა კომუნისტურ აღზრდაში ფრიად მნიშვნელოვან როლს ასრულებენ პროფკავშირები.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ძველი ხელმძღვანელობა, პარტიის ბევრი საქალაქო და რაიონული კომიტეტი პროფკავშირებს ყურადღებას არ აქცევდა. მათი მუშაობა არსებობად თვითდინებაზე იყო მინებებული. პროფკავშირებში ხელმძღვანელ პოსტებზე აწინაურებდნენ სუსტ, უუნარო ადამიანებს, რომლებმაც სხვა სამუშაოზე ყოფნისას საქმე ჩაშალეს. ბევრი მუშაკი ათეულ წლობით რჩებოდა პროფკავშირულ ორგანოებში, ეგუებოდა ნაკლოვანებებს, ჩამორჩებოდა ცხოვრებას.

ამან გამოიწვია დიდი ნაკლოვანებანი საქართველოს პროფკავშირების, მათი ხელმძღვანელი ორგანოს — პროფკავშირთა საბჭოს მუშაობაში, რესპუბლიკური კომიტეტების მუშაობაში.

ხელმძღვანელი პროფკავშირული ორგანოები მოწყვეტილი არიან მასებს, არ მუშაობენ პროფკავშირულ-აქტივთან, არ ეყრდნობიან მას. მათი საქმიანობა უგეგმო ხასიათს ატარებს, მათს მუშაობაში არ ჩანს საჭირო დისციპლინა, ჯეროვნად ვერ განვითარდა თვითკრიტიკა და ქვემოდან კრიტიკა. ცუდად არის დაყენებული პროფკავშირული ორგანიზაციების მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებათა შესრულების შემოწმება.

საქართველოს პროფკავშირების მთელი რიგი ხელმძღვანელი მუშაკები წლობით არ დადიან ადგილებზე, საწარმოებში, არ ესაუბრებიან მუშებს, არ იჩენენ ინტერესს მათი კულტურულ-საყოფაცხოვრებო პირობებისადმი, საჭირო დახმარებას არ უწევენ პროფკავშირების ადგილობრივ კომიტეტებს.

საქართველოს პროფკავშირები სუსტად მუშაობენ სოციალისტური შეჯიბრების გაწოლის საკითხებზე. მთელ რიგ საწარმოებში და ახალმშენებლობებზე შეჯიბრება ცალმხრივ ხასიათს ატარებს და მიმართულია უმთავრესად რაოდენობრივი მაჩვენებლების მიღწევისაკენ. გვერდს უვლიან ისეთ მნიშვნელოვან საკითხებს, როგორიც არის პროდუქციის ხარისხის გაუმჯობესება, თვითღირებულების შემცირება, ნედლეულისა და მასალების მომჭირნეობა. შეჯიბრებაში კვლავ იჩენს თავს ფორმალიზმის, სახელმწიფოებრივი ინტერესებისადმი გულგრილი დამოკიდებულების, ადამიანებისადმი უსულგულო მოპყრობის გამოვლინებანი.

შეცდომა იქნებოდა გვეფიქრა, რომ ის სერიოზული ამოცანები, რომლებიც დგას საქართველოს პროფკავშირული ორგანიზაციების წინაშე, შეიძლება გადაწყდეს ყოველდღიური პარტიული ხელმძღვანელობის გაუწევლად.

პროფკავშირული ორგანიზაციებისადმი პარტიული ხელმძღვანელობა პროფკავშირთა მთელი მუშაობის გაუმჯობესების ყველაზე მნიშვნელოვანი, უმთავრესი საშუალებაა. სადაც პარტიული ხელმძღვანელობა კარგად არის დაყენებული, იქ პროფკავშირული მუშაობაც წარმატებით წარმოებს და, პირიქით, სადაც ეს ხელმძღვანელობა შესუსტებულია ან სრულებით არ არის, იქ პროფკავშირული მუშაობაც ორივე ფეხით მოიკოჭლებს.

სრულიად შეუწყნარებელ, უფრო მეტიც, ანტიპარტიულ ქმედობად უნდა ჩაითვალოს დავიწყება ლენინურ-სტალინური პრინციპისა პროფკავშირებისადმი პარტიული ხელმძღვანელობის შესახებ.

პროფკავშირები, — გვასწავლიდა ვ. ი. ლენინი, გვასწავლის ამხანაგი ი. ბ. სტალინი, — მასებთან პარტიის დამაკავშირებელი ამძრავი ღვედებია, კომუნიზმის სკოლაა. ამიტომ მათი მუშაობის გაუმჯობესებას პარტიული ორგანიზაციები მუდამ, გულმოდგინედ, მზრუნველად უნდა აქცევდნენ ყურადღებას.

საჭიროა, რომ პარტიის საოლქო, საქალაქო და რაიონული კომიტეტები პერიოდულად ისმენდნენ ბიუროებსა და პლენუმებზე პროფკავშირული მუშაობის ცალკეულ საკითხებს და სახავდნენ ღონისძიებებს პროფკავშირული ორგანიზაციების საქმიანობის გასაუმჯობესებლად.

პროფკავშირებს ისე უნდა ვხელმძღვანელობდეთ, როგორც ამას ასწავლიდა პარტიას დიდი ლენინი, როგორც ამას ყოველდღიურად გვასწავლის დიდი სტალინი.

საბჭოთა კანონიერების საღარაჯოზე

ჩვენ სერიოზული მუშაობა გავწიეთ სასამართლოსა და პროკურატურის ორგანოების განსამტკიცებლად. იქიდან განდევნილი არიან საბჭოთა კანონების დამრღვევნი, მექრთამენი და მათი მფარველნი.

ამჟამად მდგომარეობა შეიცვალა. სასამართლო და პროკურატურა ახლა უკეთ მუშაობენ. მაგრამ მათს მუშაობაშიც ჯერ კიდევ ბევრი ნაკლია. შეუპოვარ, გადამწყვეტ ბრძოლას უნდა ვეწეოდეთ ოდნავ ნაკლთანაც კი. სასამართლოსა და პროკურატურის ორგანოებში საქმე ისე უნდა დავაყენოთ, რომ საბჭოთა კანონები უცილობლად სრულდებოდეს, ხოლო დამნაშავენი ისჯებოდნენ მთელი სისასტიკით, რისი ღირსიც ბრიან თავიანთი დანაშაულის მიხედვით.

ახალმა იუსტიციის მინისტრმა ამხ. მამალაძემ, რესპუბლიკის პროკურორმა ამხ. ლომიძემ და უმაღლესი სასამართლოს თავმჯდომარემ ამხ. ფურცხვანიძემ კარგად უნდა იმუშაონ, რომ საბოლოოდ აღმოფხვრან ნაკლოვანებანი ამ ორგანოებში, დაამყარონ იქ ნამდვილი საბჭოთა წესრიგი.

სასამართლო და პროკურატურა კვლავაც უნდა განვამტკიცოთ პოლიტიკურად შემოწმებული და მაღალკვალიფიციური მუშაკებით, გავაუმჯობესოთ ცოცხალი პრაქტიკული ხელმძღვანელობა მათდამი, საქმიანად დავეხმაროთ რაიონულ სასამართლოებს და უზრუნველყოთ საქმეების დროულად, სწრაფად გარჩევა, ბოლო მოვუღოთ სასამართლოსა და პროკურატურის მუშაობის პრაქტიკაში ბიუროკრატიზმისა და გაჭიანურების ყოველ გამოვლინებას.

იუსტიციის სამინისტრომ და რესპუბლიკის პროკურატურამ განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიაქციონ სასამართლოსა და პროკურატურის მუშაკთა კვალიფიკაციის ამაღლებას.

VII. დიდი სტალინის ხელმძღვანელობით—კომუნიზმის ელვარე მწვერვალებისაკენ

ამხანაგებო! საქართველოს კომპარტიას მთელი რიგი წლების განძილზე ხელმძღვანელობდა კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს ისეთი გამოჩენილი მოღვაწე, როგორიც არის დიდი სტალინის მებრძოლი თანამოსაგრე—ჩვენი ლავრენტი პავლეს-ძე ბერია. (ტაში).

ამხანაგმა ბერიამ ასწავლა საქართველოს კომუნისტებს უყოყმანოდ შეასრულონ ამხანაგ სტალინის ყველა დავალება და პოლიტიკურად გაანადგურონ ისინი, ვისაც კონკრეტულად მიუძღვის ბრალი ლენინიზმის რაიმე დამახინჯებაში, ლენინიზმისაგან, სტალინური ტრადიციებისაგან გადახვევაში.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ძველი ხელმძღვანელობის და, უწინარეს ყოვლისა, ჩარკვიანის შეცდომები სწორედ იმით დაიწყო, რომ მან, ძველმა ხელმძღვანელობამ, და უწინარეს ყოვლისა, ჩარკვიანმა, დაუშვეს გადახვევა სტალინური ტრადიციებისაგან, ხელმძღვანელობის სტალინური სტილისაგან, დაივიწყეს ისინი. სწორედ ამან წინასწარ განსაზღვრა ის სერიოზული პოლიტიკური ჩავარდნა, რომელმაც თავი იჩინა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის საქმიანობაში.

ამჟამად საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი გადამწყვეტ ბრძოლას აწარმოებს მებრძოლი სტალინური ტრადიციების აღდგენისათვის, პარტიულ, სახელმწიფო-სამეურნეო, პროფკავშირულ და კომკავშირულ ორგანიზაციებში მუშაობის სტალინური სტილის დანერგვისათვის, ტრადიციებისა, რომლებიც თავის დროზე ჩაუნერგა საქართველოს კომუნისტებს ლავრენტი პავლეს-ძე ბერიამ.

ჩვენ უნდა აღვადგინოთ საქართველოს პარტიული ორგანიზაციის ნამდვილად ბოლშევიკური, ერთიანი ნებისყოფა. ჩვენ უნდა გავაძლიეროთ ბრძოლა საქართველოს კომუნისტური პარტიის მჭიდრო დარაზმულობისათვის, მონოლითურობისათვის, ჩვენი რიგების ერთიანობისათვის. არავის არც ძველი და არც ახალი ხელმძღვანელობიდან ჩვენ შესაძლებლობას არ მივცემთ დატოვოს რაიმე საძრომი „შეფობისათვის“, რომელმაც გამოიწვია ის, რომ უკანასკნელ წლებში არ იყო პარტიული ორგანიზაციის ერთიანი ნებისყოფა, არამედ იყო ნება-სურვილი ცალკეული „შეფებისა“, რომლებიც გარშემო იკრებდნენ „თავიანთ“, პირადად მათ ერთგულ ადამიანთა ჯგუფებს. ეს ანტიბოლშევიკური ზნე-ჩვეულებანი შანთით უნდა ამოვწვათ.

სამწუხაროდ, ჩვენში ჯერ კიდევ არიან ისეთი მუშაკები, რომლებიც ცდილობენ ცენტრალური კომიტეტის ზურგსუკან შეთანხმდნენ ადამიანთა დაწინაურებისა თუ დანიშვნის შესახებ, გადაკვრით მიუთითებენ მათ, რომ შეუძლიათ დაიკავონ ესა თუ ის პოსტი. ძველი ხელმძღვანელობის პრაქტიკის ამ რეციდივებთან საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი კვლავაც ულმობლად იბრძოლებს და ჩანასახშივე აღკვეთს მათ.

ჩვენ ბოლშევიკურად უნდა დავრაზმოთ ჩვენი ძალები საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის გარშემო. და კიდევაც განვახორციელებთ ამას. ამას გვავალებენ საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებანი და ჩვენი ბელადის, ჩვენი მასწავლებლის ამხანაგ სტალინის პირადი მითითებანი.

ააშკარავებს რა ანტიპარტიულ, ანტისახელმწიფოებრივ ელემენტებს, წმენდს რა მათგან თავის რიგებს, ხელმძღვანელი პოსტებიდან აძევებს რა აპოლიტიკურ და უხერხემლო ადამიანებს, საქართველოს კომუნისტური პარტია კიდევ უფრო განმტკიცდა და გამოიწრთო, გახდა მტრებისათვის მიუვალ ციხე-სიმაგრედ, კომუნიზმის ურყევ ბასტიონად. იგი კიდევ უფრო მჭიდროდ დაირაზმა ჩვენი პარტიის ლენინურ-სტალინური ცენტრალური კომიტეტის გარშემო, დიდი, მშობლიური სტალინის გარშემო. (მჭუხარე ტაში).

საჭიროა მუდამ გვახსოვდეს ამხანაგ სტალინის მითითებანი პოლიტიკური და სამეურნეო მუშაობის სწორად შეხამების შესახებ.

წარმატებით რომ გადავწყვიტოთ ჩვენს წინაშე დასახული ამოცანები, საჭიროა მკვეთრად გავაუმჯობესოთ პარტიულ-ორგანიზაციული და პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობა და ამ საფუძველზე უზრუნველვყოთ შემდგომი, კიდევ უფრო დიდი წარმატებანი სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობაში.

ძველმა ხელმძღვანელობამ სერიოზული ზიანი მიაყენა საქართველოსა და ქართველ ხალხს იმით, რომ დაივიწყა ორგანიზაციული და პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობა. სწორი პოლიტიკური ხელმძღვანელობა რომ ყოფილიყო, ჩვენ გაცილებით მეტი სამეურნეო და კულტურული წარმატება გვექნებოდა.

საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალურმა კომიტეტმა, საკავშირო მთავრობამ, ამხანაგმა სტალინმა დიდი დახმარება გაუწიეს საქართველოს თბილისისა და ქუთაისის ოლქების შექმნით, რამაც შესაძლებლობა მოგვცა კიდევ უფრო მიგვეახლოებინა ხელმძღვანელობა ადგილებთან, უფრო კონკრეტული გაგვეხადა იგი.

ახლა ჩვენი ამოცანა ის არის, რომ აღმოვფხვრათ ჩამორჩენა სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობაში, მთელი ძალღონით წავწიოთ იგი წინ.

კომუნისტების პოლიტიკური აღზრდის, მათი იდეური გამოწრთობის საკითხები მუდამ უნდა იყოს პარტიული ორგანიზაციის ყურადღების ცენტრში. ნამდვილად იდეური კომუნისტი არასოდეს არ გადაუხვევს სწორი გზიდან, ლენინ-სტალინის გზიდან. ამას ადასტურებს ჩვენი პარტიის გმირული ისტორია. არც პირმოთნეობას, არც მოსყიდვას, არც საპყრობილეს, არც წამებას, არც გადასახლებას არ შეეძლო გაეტეხა რევოლუციის ჭეშმარიტ მებრძოლთა ნებისყოფა, მათი რევოლუციური გზნება, მათი რევოლუციური სული, მათი შეუდრეკლობა. ისინი პარტიის ერთგული რჩებოდნენ ყოველგვარ პირობებში. ისინი თავდადებით იბრძოდნენ ლენინ-სტალინის საქმისათვის, კომუნიზმის საქმისათვის.

ჩვენს პარტიაში კომუნისტთა უდიდესი უმრავლესობა სწორედ ასეთი იდეური კომუნისტებია. ეს ერთხელ კიდევ შემოწმებულ იქნა დიდი სამამულო ომის ცეცხლში, როცა კომუნისტები არაფრად აგდებდნენ სიკვდილს, თავდადებით იბრძოდნენ თავიანთი საბჭოთა სამშობლოსათვის, პარტიისათვის, სტალინისათვის, და გესტაპოს არავითარ ჯურღმულებს არ შეეძლო მათი გატეხა.

ჩვენი პარტია ომის წლებში და ომისშემდგომ პერიოდში მნიშვნელოვნად გაიზარდა. ახალ შევსებას იდეური წრთობა ესაჭიროება. და ამიტომ ახლანდელ ეტაპზე ჩვენი ამოცანა პარტიის რიგების ზრდის დაჩქარება როდია. მთავარი ყურადღება უნდა მივაქციოთ კომუნისტების პოლიტიკურ აღზრდას, მარქსისტულ განათლებას, უნდა გვახსოვდეს, რომ ბოლოს და ბოლოს ხარისხი უფრო მნიშვნელოვანია რაოდენობაზე.

სამწუხაროდ, ჩვენში აქა-იქ კიდევ გვხვდებიან ისეთი „კომუნისტები“, რომლებიც პარტიაში იმისათვის შევიდნენ, რომ დიდი თანამდებობა მიიღონ. ესენი არიან ეგრეთწოდებული „კარიერისტი კომუნისტები“.

ასეთი ადამიანები უნდა ვამხილოთ და პარტიიდან განვდევნოთ, ვინაიდან კარიერიზმი საშიში მოვლენაა პარტიისათვის.

ხელმძღვანელობა ნიშნავს წინასწარგანჭვრეტას, ხვალინდელი დღის გათვალისწინებას.

„საჭეს უჯდე, — ამბობს ამხანაგი სტალინი, — იყურებოდე და ვერაფერს ხედავდე, სანამ გარემოება ცხვირს არ წაგაყოფინებს რაიმე უბედურებაში,— ეს ჯერ კიდევ არ ნიშნავს ხელმძღვანელობას. ბოლშევიზმს ასე როდი ესმის ხელმძღვანელობა. ხელმძღვანელობისათვის საჭიროა წინასწარჭვრეტა“.

ჩვენ მოვალენი ვართ ნამდვილად დავეუფლოთ ხელმძღვანელობის სტალინურ სტილს.

ამ უკანასკნელ წლებში საქართველოში გაჩნდნენ ისეთი ვაი-მუშაკებიც, რომლებიც ძალიან ხშირად სჩადიან ისეთ სერიოზულ შეცდომებს თავიანთ მუშაობაში, რაც დანაშაულს უდრის, შემდეგ აღიარებენ ამ შეცდომებს და გვარწმუნებენ, რომ გამოასწორებენ მათ. მაგრამ ისინი საქმით არათუ არ ასწორებენ ძველ შეცდომებს, არამედ რამდენიმე ხნის შემდეგ თავიანთ ახალ შეცდომებს ინანიებენ და კვლავ გვპირდებიან მათს გამოსწორებას...

თავიანთ შეცდომებზე ისინი, ჩახს, ანდაზაში ცნობილი ფუქსავატობით მსჯელობენ: შეცდი, ვითომც კანი გაგფხაჭნია, მოგიშუშდაო! (**გამოცოცხლება დარბაზში**).

ეს მუდამ „მომნანიებელი ცოდვილნი“ იგიწყებენ სხვა გამოთქმას: შეცდომა ჭკუის სასწავლებელია: მეტი აღარ შეცდეო! (**ხმები ადგილებიდან: „სწორია!“**).

საქმისათვის სასარგებლო იქნება, რომ ასეთი ადამიანები, რომლებიც მუდამ „ბორძიკობენ“, ხელმძღვანელ პოსტებზე არ დავტოვოთ.

„ჩვენი პარტია გვასწავლის,—ამბობს ამხანაგი მ. ლენკოვი,—რომ პატიოსნად უნდა ვაღიაროთ საკუთარი შეცდომები, რათა უფრო სწრაფად გამოვასწოროთ ისინი და კვლავ აღარ გავიმეოროთ. მაგრამ არიან ვაი-მუშაკები, რომლებმაც შეითვისეს პარტიის ამ მითითების მხოლოდ ერთი ნაწილი. ისინი განუწყვეტლივ უშვებენ შეცდომებს თავიანთ მუშაობაში, აღიარებენ მათ და შემდეგ დამშვიდებული სინდისით კვლავ იმეორებენ შეცდომებს. დროა საქმის სასარგებლოდ ვაღიაროთ, რომ ასეთი შეცდომების უხვად ჩამდენნი, უბადრუკი ხელმძღვანელები აბრკოლებენ ჩვენს წინსვლას“.

საჭიროა თანმიმდევრულად განვახორციელოთ და ყოველმხრივ განვავითაროთ შინაპარტიული დემოკრატია. იგი, შინაპარტიული დემოკრატია, კომუნისტთა აქტივობის გაძლიერების აუცილებელი პირობაა.

პარტიული მასების აქტივობის გაძლიერება ნიშნავს ისე წავიყვანოთ საქმე, რომ თვითეული კომუნისტი გრძნობდეს, რომ მისი კრიტიკის ხმას ყურს უგდებენ, მის აზრსა და გამოცდილებას ანგარიშს უწევენ, რომ მას პარტიულ ორგანიზაციასთან ერთად ეკისრება პასუხისმგებლობა მთელი მუშაობისათვის, ყველა სამეურნეო და პოლიტიკური ამოცანის შესრულებისათვის, პარტიის გადაწყვეტილებათა და მითითებათა განხორციელებისათვის.

ბოლშევიკური კრიტიკა და თვითკრიტიკა ჩვენი განვითარების, ჩვენი წინსვლის კანონია.

არ შეიძლება გავაუმჯობესოთ პარტიული ორგანიზაციის მუშაობა, არ შეიძლება წინ წავწიოთ კომუნიზმის მშენებლობის საქმე, თუ ყოველმხრივ არ გავშალეთ თვითკრიტიკა და კრიტიკა, თუ მასების კონტროლს არ დავუქვემდებარეთ მთელი ჩვენი მუშაობა.

ჩვენი ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა განვავითაროთ ბოლშევიკური თვითკრიტიკა და ქვემოდან კრიტიკა, გადაჭრით გამოვავლინოთ ნაკლოვანებანი მუშაობაში და მივაღწიოთ მათს აღმოფხვრას, ვიბრძოლოთ პარადული კეთილდღეობისა და მუშაობაში წარმატებებით დატკბობის წინააღმდეგ, არასოდეს არ დავივიწყოთ, რომ კრიტიკის ჩახშობა მძიმე ბოროტებაა, რომ ვინც კრიტიკას ახშობს, ვინც მას პარადულობითა და ხოტბის შესხმით ცვლის, იგი არ შეიძლება პარტიის რიგებში იმყოფებოდეს.

ჩვენ მუდამ უნდა გვახსოვდეს ამხანაგ სტალინის მითითება იმის შესახებ, რომ ჩვენი პარტიის ძალა ხალხის მასებთან განუყოფელ კავშირშია. ჩვენი სისხლხორცეული საქმეა ყოველმხრივ განვამტკიცებდეთ კავშირს მასებთან, თავის დროზე ვეხმაურებოდეთ მშრომელთა მოთხოვნილებებსა და საჭიროებებს, უნარიანად განვუმარტავდეთ მათ კომუნისტური პარტიის პოლიტიკის არსს, მის გადაწყვეტილებებს.

თანმიმდევრულად ახორციელებენ რა შინაპარტიულ დემოკრატიას, აჩაღებენ რა ნაკლოვანებათა გაბედულ, აშკარა კრიტიკას, საქართველოს პარტიული ორგანიზაციები კიდევ უფრო აამაღლებენ პარტიულ-ორგანიზაციული და პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობის დონეს, მიაღწევენ ახალ წარმატებებს კომუნიზმისათვის ბრძოლაში.

საჭიროა განუწყვეტლივ ვაძლიერებდეთ კომუნისტებისა და ყველა საბჭოთა ადამიანის რევოლუციურ სიფხიზლეს. ეს სიფხიზლე შემტევი უნდა გავხადოთ. იყო ფხიზელი—ეს იმას ნიშნავს, რომ ყოველთვის გქონდეს უნარი ყველაზე რთულ ვითარებაშიც კი გაარჩიო მტერი მოყვრისაგან. მუშაკს უთუოდ უნდა ენდობოდე, მაგრამ შემოწმებაც უთუოდ საჭიროა. ენდე და შეამოწმე—აი როგორ უნდა მოვაწყოთ ჩვენი ბოლშევიკური მუშაობა.

მეხუთე სტალინური ხუთწლედი განსაზღვრავს სსრკ კავშირის სახალხო მეურნეობის ახალ მძლავრ აღმავლობას. იგი უზრუნველყოფს საბჭოთა კავშირის ხალხთა მატერიალური კეთილდღეობისა და კულტურის შემდგომ, შესანიშნავ ზრდას. ხუთწლიანი გეგმის შესრულება, როგორც აღნიშნულია საკავშირო კ. პ. (ბ) XIX ყრილობის დირექტივების პროექტში, წინგადადგმული დიდი ნაბიჯი იქნება სოციალიზმიდან კომუნიზმისაკენ ჩვენი ქვეყნის განვითარების გზაზე.

„ამჟამად საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის მთავარი ამოცანები ის არის,—ნათქვამია პარტიის შეცვლილი წესდების ტექსტის პროექტში, — რომ ააშენოს კომუნისტური საზოგადოება სოციალიზმიდან კომუნიზმში თანდათანობით გადასვლის გზით, განუწყვეტლივ ამაღლოს საზოგადოების მატერიალური და კულტურული დონე, ზარდოს საზოგადოების წევრები ინტერნაციონალიზმისა და ყველა ქვეყნის მშრომელებთან ძმური კავშირის დამყარების სულისკვეთებით, ყოველმხრივ განამტკიცოს საბჭოთა სამშობლოს აქტიური თავდაცვა მისი მტრების აგრესიული მოქმედებისაგან“.

საქართველოს კომუნისტური პარტია, საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებებითა და ამხანაგ სტალინის მითითებებით შეიარაღებული, გადაჭრით ახორციელებს თავისი მუშაობის გარდაქმნას, იწყებს ახლებურად მუშაობას. იგი აღწევს სულ ახალ და ახალ წარმატებებს, სტალინურად ძლევს ყოველგვარ დაბრკოლებასა და სიძნელეს საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის გადაწყვეტილებებისა და ნების, დიდი სტალინის მითითებებისა და ნების შესრულების გზაზე.

ლენინ-სტალინის დიადი ერთიანი უძლეველი პარტიის XIX ყრილობას საქართველოს კომუნისტური პარტია ეგებება, როგორც მისი ერთ-ერთი ერთგული და მებრძოლი რაზმი, რომელიც ამაყობს იმის შეგნებით, რომ იგი დააარსა, გამოაწრთო და აღზარდა მშობლიურმა სტალინმა. (**ხანგრძლივი ტაში**).

მაღლა უჭირავს რა ლენინიზმის ყოვლისმძლე დროშა, საქართველოს კომუნისტური პარტია მზად არის შეასრულოს პარტიისა და ხალხთა დიდი ბელადის ამხანაგ სტალინის ყოველი მითითება.

გაუმარჯოს თანამედროვეობის უდიდეს ადამიანს, მთელი მსოფლიოს კომუნისტთა და მშრომელთა ბრძენ ბელადსა და მასწავლებელს, კომუნიზმის მშენებლობის ეპოქის გენიოსს, მშობლიურ, საყვარელ სტალინს! (**მჭუხარე, ხანგრძლივი ტაში. რომელიც ოვაციად იქცევა. ყველანი ფეხზე დგებიან**).

რედაქტორი გ. მერკვილაძე

ლ. ბ. ბერიას სახელობის პოლიგრაფიული კომბინატი „კომუნისტი“, თბილისი, ლენინის ქ. № 14.

УЗ 05455